

ธรรมะใกล้ตัว

dharma at hand

Free Online Magazine

ฉบับที่ ๖๖๓
๐๕ มี.ค. ๕๖

ธรรมะสำหรับคนยุคใหม่ ที่อยู่ใกล้แค่เอื้อม

<http://dungtrin.com/dharmaathand/>

นวนิยายอิงธรรมะ

ตามคุณวิลาสินี ไปแอบอ่านจดหมาย
จากชายหนุ่มถึงหญิงสาวกัน ใน
รัก พ.ศ. ๑๐๐ ภาคสอง

หน้า ๔๒

แง่คิดจากหนังสือ

คุณหมิพู่ห์ จะพาเราไปเที่ยว
เมืองพัทธยา กับแง่คิดดีๆ
จากหนังสือ อีติมตายนัน

หน้า ๓๒

โหรา (ไม่) คาใจ

ตามคุณ Aims Astro ไปดูกัน ว่า
ดวงเมืองที่เราอาศัยอยู่ มีอิทธิพลกับ
พวกเราไม่น้อยแค่ไหน

หน้า ๒๙

ธรรมะจากพระผู้รู้	๙
ก่อนเกิดเป็นดังตฤณ	๑๖
รักแท้มีจริง	๑๙
โหรา (ไม่) คาใจ	๒๙
แง่คิดจากหนังสือ ▶ อิติมตายแน่ – อยู่มาวันตามหา “อิติม” เลย	๓๒
เรื่องสั้นอิงธรรมะ ▶ ก้าวตามบรมครู ตอนก้าวแรกของตัณหยา (๒)	๓๘
นวนิยายอิงธรรมะ ▶ รัก พ.ศ. ๑๐๐	๔๒

ธรรมะใกล้ตัว

dharma at hand

ที่ปรึกษาและผู้จุดประกาย: ศรinity ไมตรีเวช

หัวหน้าบรรณาธิการ

จากใจบ.ก.ใกล้ตัว: อลิสา ฉัตรานนท์
ธรรมะจากพระผู้รู้: อนัญญา เรื่องมา
เตรียมเสบียงไว้เลี้ยงตัว: อนัญญา เรื่องมา
เขียนคนให้เป็นเทวดา: อนัญญา เรื่องมา
โตอาร์หมอดู: จรินทร์ธร ธนชัยหิรัญศิริ
กวีธรรม: ศิราภรณ์ อภิรัฐ

คำคมชวนคิด: ศิราภรณ์ อภิรัฐ

สัพเพหระธรรมะ: ชนินทร์ อารีหนู

ธรรมะจากคนสู่กิเลส: พรราวพรรณราย

มัลลิกะมาสย์ ทองเลี่ยมนาค

ของฝากจากหมอ: พริ้ม ทังวงศ์

แง่คิดจากหนังสือ: เกสรา เตมลิณวณิช

นิยาย/เรื่องสั้นอิงธรรมะ: สุปราณี วง

เทียววัด: เกสรา เตมลิณวณิช

ธรรมะปฏิบัติ: ชนินทร์ อารีหนู

ธรรมะกับไลฟ์สไตล์: ศดานันท์ จารุพูนผล

กองบรรณาธิการ: กนกเรขา ฤกษ์ฤกษ์

กานต์พัทธ์ รัชพันธ์ • กิษรา รัตนากิรัต

จรินทร์ธร ธนชัยหิรัญศิริ • ชนินทร์ อารีหนู

ณัฐชญา บุญมานันท์ • ณัฐธิดา ปันทานต

ณัฐพร สกุลอุทัยศักดิ์ • ปรียาภรณ์ เจริญบุตร

ปิยมงคล ใจดีกสิย • พรราวพรรณราย

มัลลิกะมาสย์ ทองเลี่ยมนาค

พรหมเนตร สมรักษ์ • พิจิตรา โตวิชัย

พิทา จารุพูนผล • พริยสร์ อุบลวัตร

มยุรฉัตร พงษ์ผาตินันท์ • เมธี ตั้งตรงจิตร

เยาวลักษณ์ เกิดปราโมทย์ • วรางคณา บุตรดี

วิบุรณ์ศักดิ์ ใจกัฏฐิ • วิมล ถาวรวิภาส

วิมุตติยา นิเวตังบกข • ศดานันท์ จารุพูนผล

ศศิธร ศิวะนันท์ทากรณ์ • ศิราภรณ์ อภิรัฐ

สมเจตน์ ศฤงคารรัตน์ • สาริณี สาณะเสน

สิทธินันท์ ชนรัตน์ • สุปราณี วง

อนัญญา อังชล • อนัญญา เรื่องมา

อมรา ตั้งบริบูรณ์รัตน์ • อัชฌา ผลานุวัตร

ฝ่ายรวบรวมบทความ: สิทธินันท์ ชนรัตน์

ฝ่ายสื่อเสียงอ่านนิตยสาร: อนุสรณ์ ตรีโสภา

ฝ่ายสื่อเว็บไซต์: สมเจตน์ ศฤงคารรัตน์

ไพลิน สายสนิทธิสกุล • กฤษฎี อักษรวงศ์

ฝ่ายสื่อ Word: พริยสร์ อุบลวัตร

ฝ่ายสื่อ PDF: บุญยศักดิ์ ธีรวงศ์กิจ

เกียรติภูมิ จารุเสน • จรรยาณี วิสุทธิกุลพาณิชย์

โยธิน มรกตอัมพร • วรณรักษ์ ปัญจขวพร

ฝ่ายระบบ Send mail: สมเจตน์ ศฤงคารรัตน์

และทีมงานอาสาท่านอื่นๆ อีกจำนวนมาก

ท่านสามารถรับนิตยสารฉบับนี้ได้
ในรูปแบบ เสียงอ่าน • Word

ก่อนอื่นต้องขอภัยนะครับ _/_

ช่วงสองอาทิตย์ที่ผ่านมา

เซิร์ฟเวอร์ของเรามีปัญหาขัดข้องทางเทคนิคอย่างแรง

ทั้งเว็บลานธรรมและเว็บธรรมะใกล้ตัวเข้าไม่ได้

ส่งผลให้คุณๆเข้าเว็บกันไม่ได้

และมีผลให้ทีมงานนิตยสารประสานงานกันไม่สะดวก

บางคอลัมน์อาจต้องขาดหายไปชั่วคราว

แต่อย่างไรปัญหานี้คงหมดไปในเวลาไม่ช้าครับ

อากาศช่วงนี้ดียวดีเดียวร้าย

แสดงความไม่เที่ยงและความควบคุมไม่ได้ของโลกชัดเจนจริงๆ

เรากำหนดทิศทางให้โลกภายนอกเป็นไปอย่างใจไม่ได้

แต่มีสิทธิ์กำหนดทิศทางให้โลกภายในเป็นไปอย่างที่เราควรได้แน่ครับ

ใจคุณจะเย็นหรือร้อน

ก็ขึ้นอยู่กับความสมัครใจกำหนดทิศมาทางธรรมหรือตามทางอธรรม

บนทางธรรมนั้น โลกร้อนเพื่อทำให้เราร้าย

แต่บนทางธรรมะมองได้ว่า “โลกร้อนเพื่อฝึกให้เราสู้”

รู้อะไร? รู้ว่าโลกไม่เที่ยง โลกบังคับให้เป็นไปดังใจไม่ได้

มีแต่ใจอันเป็นของภายในของเราเท่านั้น

ที่หลุดพ้นจากความยึดติดอาการปรวนแปรของโลกเสียได้

ตั้งแต่วินาทีนี้เป็นต้นไปผมจะทำดังตถุณวิสัยฯ ฉบับ วิดีโอออนไลน์

สำหรับท่านที่สนใจเข้าร่วม

ขอให้บันทึกเสียงแล้วส่งเป็นไฟล์ attachment ไปที่ AskDungtrin@Gmail.com

โดยจั่วที่ Subject เป็นหัวข้อคำถามสั้นๆไว้

เพื่อให้ผมทราบในเบื้องต้นว่าคำถามของคุณเกี่ยวข้องกับหมวดใด

(สำหรับท่านที่ไม่คุ้นเคยกับการบันทึกเสียงนะครับ
ขอบอกวิธีคร่าวๆ คือ คอมพ์ของคุณต้องมีไมโครโฟน
จากนั้นคลิก Start แล้วเลือก All Programs เลือก Accessories
แล้วคลิกเปิดโปรแกรม Sound Recorder ครับ)

คำถามคำตอบจะถูกจำแนกเป็น ๓ หมวดกว้างๆ คือ

๑) **รักแท้มีจริง** จะเป็นเรื่องราวใดๆใครๆแบบโลกๆ คุณกันสบายๆเป็นกันเองเหมือนพี่น้องหรือเพื่อนฝูง แต่ผมยังไม่เปิดบริการจับคู่ นะครับ เพราะฉะนั้นไม่ต้องส่งรายละเอียดประเภททรงผมหรือเพลงที่ชอบมาให้ผมช่วยประชาสัมพันธ์ ความจริงแล้วหมวดนี้มีขึ้นเพราะผมเห็นประโยชน์ในการถามตอบเรื่องความรัก แล้วหนังสือรักแท้มีจริงที่เขียนเล่มล่าสุดก็ช่วยให้หนุ่มสาวหลายคนเข้ามาสนใจทางธรรม เพราะธรรมะเท่านั้นแหละที่จะช่วยให้คุณพบรักแท้ เมื่อตัดสินใจเข้ามาในทางธรรม ก็คือตัดสินใจเข้ามาในทางเดียวกันกับรักแท้ นั่นเอง

๒) **วิบากกรรมมีจริง** จะเป็นเรื่องทั่วไป ข้อสงสัยเกี่ยวกับกรรมและผลของกรรม คุณอยากรู้ว่าทำทานอย่างไรได้อานิสงส์แบบไหน หรืออยากรู้ว่าคิด พูด ทำอย่างไรแล้วจะได้ภักดิ์หรือตกยากประการใด ก็คือเข้าช่วยหมวดนี้ทั้งนั้น ถ้าหากเป็นปัญหาชีวิต อยากรู้ได้คำปลอบโยนหรืออยากได้กำลังใจ ก็เอาเข้าหมวดนี้ได้เช่นกัน

๓) **นิพพานมีจริง** จะเป็นหมวดสำหรับคนที่มาถึงความสนใจเรื่องการเจริญสติแล้ว ซึ่งความจริงอาจเป็นใครก็ได้ที่ต้องการความสุขทางใจ ใครก็ได้ที่อยากจะรู้ว่าแก่นสารแท้จริงของพุทธศาสนาอยู่ตรงไหน

ผมจะไม่จำกัดจำนวนคำถามในแต่ละครั้ง แต่หมวดหนึ่งๆจะจำกัดเวลาไว้ที่ ๑๐ นาที ตามที่ YouTube.com ให้มาสำหรับแต่ละคลิป และคำถามใดหากผมยังมองไม่เห็นคำตอบที่ดีพอ ก็อาจจะขอผ่านไปก่อน

ดังตฤณวิธานา ฉบับ วิดีโอออนไลน์ ไม่ใช่เรื่องนิกสนุกชั่วคราว แต่ผมก็อาจทำได้เพียงระยะหนึ่ง ซึ่งหวังว่าคงจะนานที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ ครั้งแรกนี่ถือเป็นคนบ้าสติ ซึ่งผมได้ให้वानให้ทางทีมงานธรรมะใกล้ตัวช่วยถามแทนให้คุณๆซึ่งส่ง

คำถามมาทางคอลัมน์ “เตรียมเสปียงไว้เลี้ยงตัว” แล้วยังไม่ได้รับคำตอบ ส่วนตอนต่อไปจะเป็นเสียงจากคุณๆเจ้าของคำถามเองโดยตรง

คุณสามารถเข้าไปชมทุกคลิปด้วยตนเองได้ที่ <http://www.youtube.com/dungtrin> และเพื่อดูคลิปของฉบับปัจจุบัน ให้คลิกที่รูปวิดีโอด้านล่างของบท บ.ก. หรือคลิกที่นี่ครับ <http://www.youtube.com/watch?v=5Wm2tRcLhDU>

ดังตฤณ
มีนาคม ๕๒

เรื่อน่าสนใจประจำฉบับ (แนะนำโดย kolf)

ดวงเรากับดวงโลก ดวงเมืองกับดวงเรา เกี่ยวพันกันอย่างไร ? คุณเชื่อไหม ว่า ดวงเมืองมีผลต่อดวงเรา? แล้วคุณแน่ใจหรือ ว่าดวงเมืองตก ดวงเราต้องตกตาม? คอลัมน์ “โหรา (ไม่) คาใจ “ ฉบับนี้ คุณAims Astro นำดวงเมืองมาเปิดเผย ให้พวกเราได้รู้กัน ในเรื่อง “ดวงเมืองมีผลต่อดวงของเราบ้างไหม” แล้วเราจะรู้ เวลาตกปากของเมืองไทยกันฉบับนี้

คอลัมน์ “แ่งคิดจากหนังสือ” ฉบับนี้ คุณหมิพู่ จะพาเราไปเที่ยวเมืองพัทยา ไปดูมวย ดูคนสู้จะเซ่ ดูคนหนีทุกข์โดยการชิงปฏิเสธความทุกข์เสียตั้งแต่ยังไม่เริ่มลงมือทำอะไร และไปดูคนคนหนึ่งที่กำลังไขว่คว้าหาสิ่งที่ดีว่า ถ้าได้มาแล้วจะมีความสุข ! คิกขิงนางครั้งนี้ ใครจะได้ครอบครองนางในดวงใจ ในเรื่อง “อีติ้มตายแน่ – อย่ามัวตามหา “อีติ้ม” เลย” ถ้าไม่ให้ตามหาอีติ้ม แล้วจะให้ตามหาอะไร?

เมื่อตัณญ์อย่างก้าวเข้าสู่วัดป่าที่ห่างไกลความเจริญและแสงสี เขากลับพบความเจริญในอีกแง่มุมที่คาดไม่ถึง ความเจริญของจิตใจถึงขนาดต้องการให้ทุกสรรพสัตว์มีความสุข เรื่องสั้นอิงธรรมะของ คุณเมริน เรื่อง “ก้าวตามบรมครู” ตอน “ก้าวแรกของตัณญ์ ๒” พร้อมคำคมประจำวันเกิด ที่หลายคนสามารถนำไปอธิษฐานใน

วันเกิดได้ทุกปี “ขอให้ผลบุญในวันเกิดปีนี้ จงเป็นพละปัจจัยให้ถึงซึ่งความไม่เกิดอีก ในภพภคหน้า” สาธุ

“รัก พ.ศ. ๑๐๐ ภาคสอง” ในบทที่ ๒ นี้ คุณวิลาศินี จะพาพวกเราไปแอบอ่านจดหมายจากชายหนุ่มถึงหญิงสาว ที่เนื้อความในจดหมายไม่ได้มีคำว่า “รักนะ” อย่างจดหมายรักสมัยนี้ แต่ชายหนุ่มได้บอกสิ่งสำคัญกว่านั้น นั่นคือความเป็นไปในการสังคายนา ที่ใครๆก็อยากมีส่วนร่วมรับรู้ นิยายอิงธรรมะ ที่สอดแทรกทั้งสาระความรู้สมัยพุทธกาล โดยไม่ทิ้งความโรแมนติก ชวนเคลิ้ม เรื่องราวของชายหนุ่มและหญิงสาวในช่วงปีที่ ๑๐๐ หลังพระพุทธเจ้าเสด็จปรินิพพาน ใครอ่านแล้วอยากทบทวนเรื่องราวในภาคแรก ขอเชิญย้อนกลับไปอ่านได้ตั้งแต่ฉบับที่ ๔๖ <http://dungtrin.com/mag/?46.fiction>

ข่าวสารและกิจกรรมที่น่าสนใจ (โดย ทีมงานจากใจ บ.ก. ไกลตัว)

- ข่าวดีสำหรับใครที่ไม่อยากพลาดข่าวสารกิจกรรมธรรมะต่าง ๆ ตอนนี้ บ้านอารีย์ ได้เปิดให้ทุกท่าน สมัครรับข้อความทางโทรศัพท์มือถือ (SMS) เพื่อรับข้อมูลข่าวสาร กิจกรรมธรรมะต่าง ๆ จากทางบ้านอารีย์ รวมทั้งข้อความธรรมะสะกิดใจสั้น ๆ กันได้แล้วนะคะ โดยจะส่งให้เป็นประจำทุกเช้า ๐๙.๓๐ น. (เฉพาะผู้ใช้เครือข่ายเอไอเอส)โดยไม่มีค่าใช้จ่ายใด ๆ ทั้งสิ้น

สมัครรับข่าวสาร: กด *4552 333 9999 แล้วโทรออก (ฟรี)

ยกเลิกข่าวสาร: กด *4552 333 2222 แล้วโทรออก (ฟรี)

บ้านอารีย์ ผากขอบคุณไปยัง บมจ. แอดวานซ์ อินโฟร์ เซอร์วิส และ บริษัท Play Work จำกัด ที่ได้สนับสนุนบริการส่งข้อความนี้ด้วยค่ะ

-
- ช่วงที่ผ่านมา มีเว็บเพื่อนบ้านหลายเว็บที่เกิดปัญหาขัดข้อง ไม่สามารถใช้งานได้จนหลาย ๆ ท่านสงสัยว่า เกิดอะไรขึ้น และจะอีกยาวนานแค่ไหน เลยขออนุญาตแจ้งให้ทราบกันนิดนะค่ะว่า ช่วงที่ผ่านมา เกิดปัญหา server ล่ม เลยทำให้หลาย

เว็บที่ host ไว้ที่นี้ใช้งานไม่ได้ ตั้งแต่ เว็บวิมุตติ (wimutti.net), ลานธรรมเสวนา (larndham.net), แสงดาวส่องทาง(star4life.com), รวมทั้งกระดานคำแนะนำติชม นิตยสารธรรมะใกล้ตัว (dungtrin.com/mag) ด้วย ตอนนี้ผู้ดูแลกำลังหุ่มเทอย่างหนัก เพื่อกู้ระบบและข้อมูลของทุกเว็บที่เกี่ยวข้อง ทราบมาว่า ตอนนี้กำลังรื้ออุปกรณ์ฮาร์ดดิสก์ตัวใหม่ที่สั่งไว้อยู่ คาดว่าจากนี้น่าจะใช้เวลารอและติดตั้งอุปกรณ์อีกไม่นานนัก รว ๆ สัปดาห์หน้า เว็บทั้งหมด ก็น่าจะเปิดใช้งานได้ตามปกติแล้วค่ะ อย่างไรก็ตามสัปดาห์หน้า ใครที่ใช้งานประจำ ลองแวะเข้าไปเช็คกันดูอีกครั้งนะคะ

- สำหรับ กระดานคำแนะนำติชม นิตยสารธรรมะใกล้ตัว ของเรา รอกู้ระบบไม่ไหว เพราะต้องทำงานกันผ่านออนไลน์ เลยสร้างบ้านชั่วคราวขึ้นมา ระหว่างที่กระดานสนทนาเดิมของเรายังไม่ขึ้น ก็เลยอยากเชิญชวนคุณผู้อ่าน ไปแวะทักทายพูดคุยกับทีมงานของเราได้เหมือนเดิม ที่ link ชั่วคราวที่นี้จะค่ะ

กระดานคำแนะนำติชม นิตยสารธรรมะใกล้ตัว (ชั่วคราว)

<http://www.howfarbooks.com/dharmamag>

- และช่วงนี้ ระหว่างที่เว็บวิมุตติ (wimutti.net) ยังใช้งานไม่ได้ ทุกท่านสามารถเช็ควันเปิด-ปิดของสวนสันติธรรม จากปฏิทินที่นี้ได้อีกทางนะคะ

กระดานแจ้งข่าวสวนสันติธรรม: <http://suanpo.blogspot.com>

ส่วนใครวางแผนจะไปกราบฟังธรรมที่นี้ในช่วง ๕-๘ มีนาคมนี้ พอดีทราบมาว่า จะมีคณะที่จะไปกราบฟังธรรมจากหลวงพ่อบุราโมทย์ ปาโมชโช หลายคณะพร้อมกัน รวมแล้วราว ๑๕๐ กว่าคน อาจจะหาที่จอดรถ ที่นั่ง กันเหนื่อยหน่อย เลยขอฝากแจ้งไว้นิดหนึ่งเผื่อใครตั้งใจจะไป จะได้เตรียมตัววางแผนกันได้ถูกค่ะ

- วันจันทร์ที่ ๙ มีนาคม ๒๕๕๒ นี้ หลวงพ่อปราโมทย์ ปราโมชโช ได้รับนิมนต์ไปแสดงธรรมที่ โรงพยาบาลสมเด็จพระบรมราชเทวี ณ ศรีราชา เวลา ๑๔.๐๐ - ๑๕.๐๐ น. ใครอยู่ไม่ไกลจากบริเวณนั้น ก็แวะไปฟังธรรมกันได้นะคะ

แผนที่: http://i7.photobucket.com/albums/y292/alisawww/somdej_hospital.jpg

สำหรับคนกรุงเทพฯ ก็สามารถไปฟังธรรมจากท่านได้ใกล้ๆ เช่นกันที่ ศาลากาญจนภิเษก (ศาลาลุงชิน) ซอยแจ้งวัฒนะ ๑๔ วันอาทิตย์ที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๕๒ นี้ เวลา ๐๙.๐๐ - ๑๐.๓๐ น.

แผนที่: http://i7.photobucket.com/albums/y292/alisawww/map_sala_lungshin_BW6.jpg

- หลายท่านไม่มีโอกาสได้ไปฟัง **คุณดังตฤณ** เป็นวิทยากรบรรยายตามที่ต่าง ๆ ตอนนี้ทุกท่านสามารถรับชมภาพและวิดีโอการบรรยายย้อนหลังได้แล้ว ติดตามได้ที่เว็บไซต์นักพิมพ์ฮาวฟาร์ <http://www.howfarbooks.com> เลยค่ะ

พบกันใหม่ฉบับหน้านะคะ สวัสดีค่ะ :)

สารบัญ ←

พระปราโมทย์ ปาโมชฺสี

ถาม: อ่านหนังสือธรรมะมาเยอะพอสมควร แต่ก็รู้สึกว้าใจเพียงผิวเผิน พยายามจะลองปฏิบัติธรรม แต่ก็รู้สึกว่ายาก ไม่ทราบว่าควรศึกษาอย่างไรจึงจะเข้าถึงธรรม

มันยากเพราะว่าความคิดของเราเองปิดกั้นเอาไว้

คือเราชอบไปคิดว่ามันยาก คิดว่า

“ธรรมะคืออะไรอย่างหนึ่ง”

“something”

“ลึกลับ”

“อยู่ไกลๆ”

“ต้องค้นคว้ากันอีกนานกว่าจะเจอ”

ล้วนแต่ความคิดที่ล้าสมัยตัวเองทั้งสิ้นเลย

ธรรมะเป็นของง่ายๆ อยู่ต่อหน้าต่อตา คืออยู่ที่กายที่ใจของเราเองนี่เอง ไม่ใช่ไปหาที่อื่น

รู้ลงในกาย รู้ลงในใจ

ธรรมะอยู่ตรงนี้เอง

กายนี้เป็นธรรมะ เรียกว่ารูปธรรม

จิตใจเป็นธรรมะเรียกว่านามธรรม

เรียนลงมากายเรียนลงมาในใจ

เพื่ออะไร เพื่อให้เห็นความจริงของกายของใจ ของรูปธรรมและนามธรรมทั้งหลาย

ล้วนแต่ของไม่เที่ยง ล้วนแต่เป็นทุกข์ ล้วนแต่บังคับไม่ได้

เรียนเพื่อให้เห็นตรงนี้ต่างหาก

ถึงจุดนี้เห็นเลย ไม่มีเรา ไม่มีตัวเรา

ถ้ามันไม่มีเราแล้วความทุกข์มันจะไปอยู่ที่ไหนล่ะ
มันจะไปอยู่ที่ไหนก็เป็นเรื่องของมันใช่ไหม ไม่ใช่เรื่องของเรา เพราะมันไม่มีเรา

หลวงพ่อนะ ภาวนาตั้งแต่เจ็ดขวบ ทำสมณะลูกเดียวเลย เพราะขึ้นวิปัสสนาไม่เป็น
ฝึกอานาปานสติ หายใจออก หายใจเข้า

ตอนเด็กๆ หายใจเข้า หายใจออกนะ

หายใจเข้า ใจแข็งปึกเลย

แต่ตอนแรกเล็กๆ จริงๆ นะ ตอนหัดทีแรกนะ หายใจเข้าหายใจออกไม่ได้จิงใจ

จิตสงบรวดเร็วมากเลยนะ

พอมันจำว่าทำอย่างนี้แล้วดีนะ

ถัดจากนั้นพอลงมือปฏิบัติ เมื่อไหร่จะดี อึดอัด

ต่อมาจับหลักได้ หายใจออกสิ จิตใจมีปิติมีอะไรขึ้นฉับพลันเลยนะ

พอหายใจเข้าหายใจออก หายใจออกหายใจเข้านะ ใจสงบ

ต่อมาไปได้ฟังธรรมของหลวงปู่ดูลย์ ท่านสอนให้ดูจิตตัวเอง

สนใจ สนใจเรียนรู้ ดูจิตดูใจทั้งวันเลย

จิตใจนี้ทำยังงั้นอ เราจะบังคับมันได้ ทำยังงั้นมันจะดี ทำยังงั้นมันจะสุข

นี่ ที่เอามาสอนพวกเรว่าผิดๆ หลวงพ่อผิดมาแล้ว

เสียเวลาดังสามเดือนเนาะ

ตรงนี้ไปไล่ฟัดกับมันเพื่อจะให้มันดี ให้มันสุข ให้มันสงบ

ตามรู้ตามดูแล้วแทรกแซง

ฝึกอยู่สามเดือนกลับไปรายงานหลวงปู่

นี่ ผม ถ้าพูดภาษาปัจจุบัน ผมแทรกแซงเก่งแล้ว

หลวงปู่บอก ไป กลับไป ไปดูเอาใหม่ ที่ทำอยู่ไม่ถูกต้อง

ครูบาอาจารย์แต่ก่อนไม่สอนเยอะนะ สอนนิดเดียว

โอ้โฮ เราต้องคลำคำพูดท่านแต่ละคำ เอามาคลำแล้วคลำอีก ลองแล้วลองอีก ใช่มั้ยล่ะ

ลองจนมันใจ แล้วก็ไปหาท่านอีกที ไปสอเข้าห้องสอ

เพราะฉะนั้นต้องคอยรู้เอา มันไม่ได้ยากอย่างที่เราคิดหรอก
ธรรมะอยู่ที่กายที่ใจของเรานี่เอง
เราอยู่กับธรรมะมาตั้งแต่เกิด แต่ใจเราไม่ยอมรับธรรมะ
ใจเราไม่ยอมรับความไม่เที่ยง ความเป็นทุกข์ ความไม่ใช่ตัวเรา
เราอยากได้สิ่งซึ่งไม่ใช่ความจริง อยากให้เที่ยง อยากให้สุข อยากบังคับให้ได้
เพราะฉะนั้นภาวนาแทบเป็นแทบตาย ธรรมะก็ไม่เข้ามาสู่ใจของเรา
เพราะใจของเราปฏิเสธธรรมะ
ไม่มีใครปฏิเสธธรรมะ เราปฏิเสธเองนะ

จิตใจของเรา ถ้าไม่ไปยุ่งกับมันนะ
มันมีแนวโน้มที่จะเข้าถึงธรรมโดยตัวของมันได้นะ
ถ้าเราไม่ไปแทรกแซงมัน มีแนวโน้มที่จะดี

ในแง่ของสมณะ ตัวจิตเป็นประภัสสรอยู่แล้ว ผ่องใส
แต่มันถูกกิเลสหมอมเมาเอา จิตใจก็เลยไม่สงบ ไม่สบาย นี่ในแง่สมณะนะ
ในแง่วิปัสสนา ถ้าเราตามรู้กายตามรู้ใจไปเรื่อยๆ นะ
จะเห็นความจริงของเขา เราก็ก้าวถึงธรรมะ ไม่ได้มีอะไรยากเลย เราชอบทำเกิน

มีครั้งหนึ่งพระพุทธเจ้าอยู่ริมแม่น้ำคงคา กับพระกลุ่มใหญ่
แล้วท่านก็ชี้ให้พระดูท่อนไม้ลอยน้ำมา
ข้าบอก ภิกษุทั้งหลาย ท่อนไม้ลอยอยู่ในแม่น้ำคงคา
ถ้าท่อนไม้ไม่ติดฝั่งซ้ายไม่ติดฝั่งขวา
ไม่ไปเกยตื้น เกยตื้นอยู่ตามเกาะตามแก่งอะไรอย่างนี้
ไม่ติดฝั่งซ้าย ไม่ติดฝั่งขวา ไม่ไปเกยตื้น
ไม่ถูกคนหรือมนุษย์จับเอาไว้
ไม่ถูกน้ำวนดูดจมลงไปหรือวนอยู่ที่เดิมไปไหนไม่ได้
ไม่ผุพังเน่าเสียก่อน
ท่อนไม้นี้ก็จะลอยไปสู่มหาสมุทร

จิตของเรานี้เหมือนกัน มีแนวโน้มที่จะไปสู่มหาสมุทรคือมรรคผลนิพพาน
ถ้าไม่ตัดฝั่งซ้ายไม่ตัดฝั่งขวา
ไม่ไปเกยตื้น
ไม่ถูกมนุษย์และอมนุษย์จับไว้
ไม่ถูกน้ำวนดูดไว้
ไม่เน่าในเสียก่อน
ถ้าจิตของเรามีคุณสมบัติอย่างนี้
การจะบรรลุมรรคผลนิพพานมันจะเป็นไปเอง
มันจะเป็นไปเอง มันมีแนวโน้ม โนม์โน้มไปสู่มรรคผลนิพพานโดยตัวของมันเอง
เพราะฉะนั้นคนที่สกัดกันมันไว้มากก็คือตัวเรานี่เอง

คำว่า ฝั่งซ้ายและฝั่งขวา ก็คือการที่จิตของเราไปหลงติดอยู่ในสิ่งที่เป็นคู่ๆ
บางคนยึดในความดี เกลียดความชั่วรุนแรงนี้ติดนะ
บางคนยึดชั่วเกลียดดี ก็ติดอีกนะ
บางคนยึดสุขเกลียดทุกข์ ก็ติดอีก
ติดคู่ที่สำคัญมากเลย ก็คือติดในการปล่อยไปกับติดในการเพ่งไว้
ติดในกามสุขัลลิกานุโยค คือจิตใจหลงตามกิเลสไป
เพลิดเพลिनไปทางตา หู จมูก ลิ้น กาย
แล้วก็เพ่งเอาไว้ นั่งปฏิบัติเกือบทั้งหมดคือเพ่งอยู่นะ
เพราะฉะนั้นติดฝั่งอยู่นะ ไปไหนไม่ได้หรอก
นักเพ่งทั้งหลายก็ติดอยู่บนฝั่งข้างหนึ่งนั่นเอง
ท่านไม่ได้บอกนะ ว่าข้างซ้ายหรือข้างขวา
ท่านแค่ว่ามันมีสองฝั่งแล้วติดฝั่ง คือติดในธรรมที่มันเป็นคู่ๆ

เกยตื้น คือไปติดอยู่ในภพอะไรอย่างหนึ่งที่เราสถาปนาขึ้นมา
หลายคนภาวนาจนจิตว่าง โสภ ว่างใสวณะ แล้วก็เพลิดเพลिनพอใจอยู่ในภพอันนั้น
นี่เกยตื้นแล้ว ชาตินี้ไม่ไปไหนแล้ว
บางคนดูจิตดูใจนะ จิตใจว่างสว่างอยู่ข้างหน้าอย่างนี้

ที่หลวงพ่อบอกว่าจิตไม่ถึงฐาน ไม่ถึงฐาน คือจิตไปสร้างภพอันหนึ่งอยู่ข้างนอก แล้วจิตก็ไปเกาะอื่นๆ อยู่ในภพอันนั้น นี่เกยต้นแล้ว เดินปัญญาต่อไปไม่ได้

ถูกมนุษย์จับไว้ ก็คือติดหมู่คณะ ติดพรรคติดพวก

ไปไหนก็กะเตงกันไปเป็นกลุ่มเบ้อเร่อเลย

เมื่อก่อนอยู่วัดป่าณะ มีรถทัวร์เข้าไปกันเยอะ

พอรถทัวร์เข้ามา คนในวัดจะคุ้ยกันแล้ว โอ้ พวกอรหันต์ทัวร์มาอีกแล้ว

นี่พวกอรหันต์ทัวร์ เพราะชอบไปหาข่าวลือว่าวัดไหนมีพระอรหันต์นะ จัดทัวร์ไป
อรหันต์หนึ่งวัด สองวัด สามวัด นี่วันนี้ทัวร์หันทัดเจ็ดวัดแล้ว ชาตินี้ไม่ตกนรกแล้ว
นี่ติดหมู่ติดคณะนะ

บางคนก็ห่วงคนอื่น ห่วงคนอื่นไม่ห่วงตนเอง

ห่วงหมู่คณะ ห่วงพรรคพวก

เห็นพรรคพวกติดกรรมฐานพยายามไปแก้ ตัวเองเลยติดด้วย อย่างนี้ก็มีนะ

ถูกมนุษย์จับไว้ อะไรคือมนุษย์ ชื่อเสียง เกียรติยศทั้งหลาย

ภาวนาไปแล้วดัง เป็นอาจารย์ใหญ่ดัง ชีหลังเสื่อลงไม่ได้แล้ว

ชาตินี้ก็เลยอยู่บนหลังเสื่อตลอดไป มีนะ ไม่ใช่ไม่มี

ถูกน้ำวนคืออะไร น้ำวนคือกามนะ

น้ำวนคือกาม

ถ้าภาวนาดูจิตดูใจเป็นจะเห็นเลย จิตของเราจะหมุนอยู่ทางตา หู จมูก ลิ้น กาย
ตลอดเวลา

หมุนตัวๆ เลยนะ

คือเตี้ยก็วิ่งหาอารมณ์ทางตา เตี้ยก็วิ่งหาอารมณ์ทางหู

เตี้ยวิ่งหาอารมณ์ทางจมูก ไปดมกลิ่น

เตี้ยก็วิ่งหารสที่เพลิดเพลิน หาสัมผัสที่ถูกอกถูกใจ

นี่จิตจะหมุนตัวๆ หาอารมณ์อยู่อย่างนี้ ไปไหนไม่รอดหรอก

ยังติดอยู่ในกาม คือถูกน้ำวนไว้

จิตเน่าใน คือพวกไม่มีศีลธรรม ก่อกรรมทำชั่ว

บางคนดูถูกศีลนะ เจริญปัญญาได้แล้ว ไม่ต้องถือศีล เข้าใจผิด
ไม่ถือศีลไม่ได้ ถ้าเราไม่ถือศีลนะ ปัญญาของเราจะเป็นปัญญาของมหาโจร
เพราะฉะนั้นเราต้องมีศีล ถ้าเราทุศีลเมื่อไหร่ะ ก็เนาอยู่ข้างใน
เปลือกนอกดูสวยงาม แต่เนาอยู่ข้างใน นี่บรรลุมรรคผลไม่ได้

เพราะฉะนั้นพวกเรานะ สำรวจตัวเอง

เราติดฝิ่นซ่ายฝั่งขวาไหม

เราไปเกยตื้น คือเราไปติดอยู่ในภพใดภพหนึ่งที่เราส่งสร้างขึ้นเองหรือเปล่า

เราพัวพันในหมู่คณะ ปล่อยวางไม่ได้ จะหอบกระเตงกระเตงกันไป

หรือเราติดในชื่อเสียง

บางคนไปพูดธรรมะแล้วสนุกนะ

นี่ ได้แสดงธรรมะแล้วสนุก เพลิดเพลิน มีความสุข ติดอยู่ในความสุข

นี่ถูกอมมนุษย์จับไว้

หรือใจของเราวันๆ หมกมุ่นในกามไหม

หมกมุ่นอยู่ในกามไปไม่รอดหรอก

ใจของเรามีศีลมีธรรมไหม

สำรวจนะ ลองไปสำรวจตัวเองเป็นการบ้าน

ถ้าไม่มีสิ่งเหล่านี้แล้วนี้ ให้รู้กายแบบสบายๆ รู้จิตใจไปอย่างสบายๆ

ถึงวันหนึ่งท่อนไม้นี้จะลอยไปถึงแม่น้ำ ถึงมหาสมุทรนะ

ออกจากแม่น้ำคงคา ถึงมหาสมุทร

ใจเราก็จะออกจากที่คับแคบไปสู่ที่กว้างไร้ขอบไร้เขต

จิตใจของเราแต่ละคนอยู่ในที่ซังนะ มีกรอบมีขัง มีจุดมีดวง มีกรอบขังอยู่แคบๆ

ถ้าภาวนาไปถึงช่วงหนึ่งจะเห็นใจเราอยู่ในแคปซูล

ใจเหมือนมีเปลือกหุ้มอยู่ ใจไม่มีอิสระ

วันใดที่เราออกสู่ทะเลได้ คือเข้าถึงธรรมแท้ๆ นะ ใจจะโล่งว่างเลยนะ

กว้างขวางไร้ขอบไร้เขต ไม่มีจุดไม่มีดวง ไม่มีที่ตั้ง

เพราะฉะนั้นใจไม่ต้องวิ่งไปวิ่งมาเหมือนที่เคยเป็น

ใจอยู่ในที่ทุกสถานเลย เต็มไปหมดเลย

เพราะฉะนั้นอย่างเวลาพวกเราภาวนา
เรามีปัญหาติดขัดหรือเกิดอะไรขึ้นนะ
เราจะนึกถึงพระพุทธเจ้านะ เราจะสัมผัสท่านได้ทันทีเลย
พระพุทธเจ้าไม่ได้อยู่อินเดีย คุณธรรมของท่านยังครอบคลุมโลกเต็มโลกอยู่อย่างนี้
ใจเรานึกถึงขึ้นมาจิตใจเราก็สงบ ตั้งมั่น มีความสุขขึ้นมาฉับพลันเลยนะ
หรือบางครั้งภาวนาติดขัด ไม่รู้จะทำยังไงดี
ครูบาอาจารย์ก็อยู่ไกล เราไหว้พระสวดมนต์ เราตามรู้ตามดูของเราไป
บางทีธรรมะจะถ่ายทอดออกจากใจของเราเอง
หรือบางคนมีภาพประกอบ บางคนมีเสียง
เห็นพระพุทธเจ้าไปบอกบ้าง
เลยคิดว่าพระพุทธเจ้ามาจริงๆ นะ
จริงๆ จิตนั่นเองมันถ่ายทอดธรรมะออกมา
จิตใจโน้มเอียงที่จะอยู่กับธรรมะ
เวลาติดขัดขึ้นมาจิตจะสอนธรรมะได้ เป็นเรื่องแปลกนะ
ค่อยๆ ดู ทำให้พิสูจน์นะ ไม่ได้ชวนให้เชื่อ
ลองภาวนาดู เอาซีดี เอาหนังสือหลวงพ่อกันไป ฟังไปอ่าน
แจกให้ฟรีนะ ฟังไปอ่านแล้วค่อยๆ สังเกตจิตใจของเราไป

พระปราโมทย์ ปาโมชฺสี

๑๐ มีนาคม ๒๕๕๐

สวนสันติธรรม

สาธัญญา

ระลึกชาติ

ถ้าคุณอยากรู้ อยากเห็นว่า ‘ชาติที่แล้วฉันเคยเป็นใคร?’ นั่นคือการตั้งโจทย์แบบคนธรรมดา ซึ่งพร้อมจะยึดมั่นถือมั่นว่าเราเป็นใครคนหนึ่ง และวิธีเอาคำตอบก็มักต้องพึ่งพาใครสักคนที่คุณคิดว่าเขารู้

ถ้าเขาบอกว่าเคยเป็นเทวดาหรือมหากษัตริย์ คุณก็โน้มน้าวใจที่จะเชื่อ แล้วเกิดอุปาทานยึดมั่น จดจำไว้ว่าตัวเองเป็นเทวดา เป็นมหากษัตริย์ แต่หากคำตอบจากเขาไม่น่าชื่นใจ เช่น บอกว่าคุณเคยเป็นหมาหรือยาจก คุณก็โน้มน้าวใจที่จะปฏิเสธ แล้วเกิดทิฐิมานะ พะง์โทษว่าเขาไม่รู้ ไม่จริง ไม่อยากจดจำ

ทั้งหลายทั้งปวงก็เพราะมนุษย์เราโน้มน้าวใจที่จะสำคัญตนว่าเป็นผู้ประเสริฐ ก็ในเมื่อเห็นอยู่ว่าเป็นคน มีสองแขนสองขาส่งงามออกอย่างนี้ ครั้งหนึ่งจะเคยเป็นหมา เป็นหมาไปได้อย่างไร น่าจะเคยเป็นเทวดานางฟ้าเสียมากกว่า ฉะนั้น **ความอยากรู้เรื่องอดีตชาติของคนทั่วไป จึงเป็นไปเพื่อเพิ่มอุปาทาน และไหลเวียนอยู่ในวัฏวนทุกข วัฏวนแห่งความมีตัวตนอะไรอย่างหนึ่งอยู่รำไป**

แต่เมื่อใดก็ตาม ที่คุณอยากรู้ อยากเห็นว่า ภาวะทางกายใจอย่างนี้ ตลอดจนชะตากรรมที่ต้องเผชิญอย่างนั้น ไหลมาจากกรรมแบบไหน นั่นจะเป็นการตั้งโจทย์แบบเดียวกับพระพุทธเจ้า ซึ่งเปิดช่องทางได้คำตอบที่ถูกต้อง กับทั้งช่วยให้เห็นโอกาสยุติทุกข์ ยุติการเดินทางไกลที่น่าเหน็ดเหนื่อยได้อีกด้วย

ที่กล่าวเช่นนั้น ก็เพราะพระพุทธเจ้าท่านตรัสรู้ บรรลุอนุตรสัมมาสัมโพธิญาณ เป็นองค์อรหันต์ผู้ปราศจากอวิชชาดับได้สิ้น ท่านตั้งต้นจากการน้อมพิจารณาเข้ามาในความเป็นปัจจุบัน เห็นตามจริงอย่างที่เป็นอยู่ว่า กำลังหายใจออกหรือหายใจเข้า หายใจยาวหรือหายใจสั้น และลมหายใจดำเนินไปในกายนั่งที่ตั้งตรง มิใช่คงจะไม่แตกต่างจากที่คุณก็รู้ได้ในขณะนี้เช่นกัน

เมื่อตั้งต้นจากความจริงได้ ก็ย่อมสืบไปหาความจริงได้ ท่านระลึกถึงความจริงอันเป็นปัจจุบันกระทั่งรวมลงเป็นฉนวน ดวงจิตแปรจากภาวะนึกๆคิดๆเป็นภาวะสว่างจ้า ประดุจดวงอาทิตย์ จากนั้นจึงถอยออกจากฉนวนกลับมาสู่สภาพที่สามารถพิจารณาเห็นความจริงทางกายใจได้ ราวกับมองดูวัตถุอื่นอันเป็นต่างหาก

ท่านตรวจดูกายใจอย่างมีเหตุผล คือน้อมพิจารณาว่าอยู่ๆกายใจนี้ปรากฏเองลอยๆไม่ได้ ต้องมีเหตุปัจจัยนำมา ซึ่งนั่นเอง นิमितจึงปรากฏในห้วงมโนทวารของท่าน เห็นชัดแจ้งว่าก่อนจะเข้าสู่ภาวะนั้นสมาธิเช่นนั้น กายใจนี้ไปทำอะไรมาบ้าง ไส้ตั้งแต่ชั่วโง่งที่แล้ว ไปจนกระทั่งเมื่อวาน เมื่ออาทิตย์ก่อน เมื่อเดือนก่อน เมื่อปีก่อน เมื่อสิบปีก่อน ฯลฯ

ไล่ไปเรื่อยกระทั่งระลึกได้แม้รายละเอียดความทรงจำครั้งแรกเกิด ซึ่งหมายความว่าเข้าสู่กระบวนการหยั่งรู้ภาวะแรกแห่งชีวิต จากนั้นญาณหยั่งรู้จึงปฏิรูปเป็นการเห็นที่มาของการเริ่มชีวิต นั่นคือกุศลกรรมเก่าแต่ปางก่อน ส่งผลให้ได้มาเกิดเป็นมนุษย์ เป็นเจ้าชายสิทธัตถะ เป็นผู้มีศรัทธาสูง ภายในเวลาไม่กี่ชั่วโง่ง ท่านระลึกได้หนึ่งชาติ สองชาติ สามชาติ ร้อยชาติ พันชาติ หมื่นชาติ กระทั่งเป็นอนันตชาติ รู้ที่มาที่ไปของตนเองอย่างลึกซึ้งว่าได้ตั้งความปรารถนา กับทั้งบำเพ็ญบารมีมาเพื่อเป็นพระพุทธเจ้าในชาติสุดท้าย

การเปลี่ยนจากความไม่รู้เรื่องที่มาของตนเอง มาเป็นรู้แจ้งเรื่องที่มาของตนเอง อย่างนี้ เรียกว่าวิชาขั้นต้น มีชื่อเฉพาะคือ ‘บุพเพนิวาสานุสสติญาณ’

เมื่อทราบว่ากายใจแห่งความเป็นตัวตนอย่างนี้ มิใช่มีอยู่หนึ่งเดียว กับทั้งสืบสายกันเป็นลูกโซ่ การตายจากภพหนึ่ง เป็นเพียงจุดเริ่มต้นของการเกิดใหม่ในอีกภพหนึ่ง ท่านก็พิจารณาต่อไปด้วยอำนาจญาณ เล็งเห็นว่าสัตว์ทั้งหลายย่อมเป็นไปตามกรรมที่ทำในแต่ละภพ เมื่อภพใดมีน้ำหนักของความคิด คำพูด และการกระทำอันเป็นกุศลมากกว่าอกุศล ก็ย่อมเป็นแรงส่งให้ขึ้นสูงและเป็นสุข แต่หากเป็นตรงข้าม ทำชั่วมากกว่าทำดี ก็จะเป็นแรงถึงให้ลงต่ำและเป็นทุกข์

การเปลี่ยนจากความไม่รู้เรื่องการเกิดตายตามกรรม มาเป็นรู้แจ้งเรื่องของการเกิดตายตามกรรมอย่างนี้ เรียกว่าวิชาชั้นกลาง มีชื่อเฉพาะคือ ‘จุตูปปาตญาณ’

จากนั้น ท่านจึงพิจารณาว่าเหตุที่เป็นเช่นนั้น ก็ด้วยความไม่รู้ และหลงยึดไปเองว่า ภายใจในแต่ละภพเป็นตัวตน ไม่รู้เลยว่าที่แท้แล้วกายใจเป็นทุกข์ เป็นโทษ ปราศจาก จุดเริ่มต้น และจะไม่มีทางยุติลงด้วยความบังเอิญ ทางเดียวที่จะสิ้นสุดความทุกข์ ก็คือต้องรู้ความจริงขั้นสูงสุดว่ากายใจเป็นทุกข์ ไม่ควรที่จะหลงอุปาทานยึดมั่นถือมั่น

การเปลี่ยนจากความรู้เรื่องทุกข์และการดับทุกข์ มาเป็นรู้แจ้งเรื่องทุกข์และการดับทุกข์ กระทั่งเข้าถึงมหาสมุทรแห่งความว่างอันเป็นอมตะ เรียกว่า ‘นิพพาน’ อย่างนี้ เรียกว่าวิชาชั้นสูงสุด มีชื่อเฉพาะคือ ‘อาสวกยญาณ’

สรุปที่กล่าวมาทั้งหมด คือ การรู้อดีตชาติด้วยตนเองจัดเป็นวิชาขั้นต้น อันจะนำไปสู่วิชาชั้นสูงสุด ส่วนการรู้อดีตชาติจากการฟังคนอื่นบอก ถือเป็นความมกมายก้าวแรก อันจะนำไปสู่ความมกมายก้าวต่อไปอย่างไร้ที่สิ้นสุด

ดังตฤณ

สารบัญ ⇐

บทที่ ๖ รักเหนือรัก

ไม่มีใครรักจะเป็นทุกข์
แต่ทุกข์อันใดเล่าจะเท่ารัก

หากมีวาสนาเท่ากับความรักใหม่ กระทั่งได้พบและสามารถเลี้ยงดูรักแท้ ก็คงเป็นแรงบันดาลใจให้พวกคุณเต็มใจเกิดตายไปเรื่อยๆ เพื่อรักษาความเป็นอมตะแห่งรักแท้เอาไว้

แต่ความจริงก็คือการเวียนว่ายตายเกิดอย่างไม่รู้โอ้โหน้อเนิ่นนี้ หาใช่มีแต่รักแท้ให้คุณชื่นชม รักแท้เป็นเพียงเหยื่อล่อให้เวียนวนอยู่ในมหาสมุทรแห่งทุกข์ พบทุกข์นานาเสีย ๙๙ ส่วน จึงพบสุขล่อใจจากความรักสัก ๑ ส่วน แต่เพียงหนึ่งในร้อยส่วนนั้นมีพลังมากพอจะทำให้คุณยอมทนแล้ว กับการแบกรับความลำบากทางกาย ความโทมัสทางใจ ความมีใจแห่งเดียว ความคร่ำครวญ ความคับแค้น ความไม่ได้อย่างใจ ความจำใจประสพสิ่งไม่น่าพิสมัย และความจำจากพลัดพรากสิ่งที่รัก...

ข้อหลังนี้แหละสาหัสที่สุด โหดร้ายที่สุด เพราะไม่ว่าจากเป็นหรือจากตาย อย่างไรก็ต้องจากกัน!

บทนี้จะชวนคุณหาวิธีรักอีกแบบหนึ่ง ที่เหนือขึ้นไปกว่ารักด้วยกิเลส เพื่อให้คุณได้ทางเลือกครบสมบูรณ์ คือเห็นว่ามีการ ‘จากกัน’ อีกแบบหนึ่ง ที่เปรียบเสมือนน้ำหลากสายไหลไปรวมในมหาสมุทรเดียว และไม่ต้องจากกันอีกเลยตลอดอนันตกาล

คุณอยู่กับความไม่รู้
มากกว่าอยู่กับคนรัก

รู้ไหมคนรักเป็นอะไรให้คุณได้บ้าง?

ถ้ามองมุมกว้างครอบจักรวาลอย่างที่สุดตามพระพุทธเจ้า พวกเรากำลังหลงคิดว่า ยาวนอนอยู่ในการเกิดตาย

เกิดด้วยความลืมอดีต

ตายอย่างไม่มีทางเลือกอื่นมากไปกว่าถูกรกรรมเหวี่ยงไปเกิดใหม่

ความเกิด แก่ เจ็บ ตาย เป็นทุกข์

กายใจต่างๆ ล่อให้หลงนึกว่ามีเราเกิดมา นึกว่ามีเราตายไป นึกว่าเราได้คนรักมานึกว่าเราเสียคนรักไป โดยย่นย่อ กายใจนี้เองคือทุกข์ทั้งแท่ง!

เช่นนี้แล้ว สิ่งใดที่เป็นเหยื่อล่ออันดับหนึ่งให้หลงติดอยู่กับความไม่รู้วากายใจเป็นทุกข์ สิ่งนั้นก็คือมหันตภัยที่ใหญ่กว่าอะไรทั้งหมด!

แล้วคนรักของคุณ ชวนให้หลงนึกวากายใจเป็นของดี หรือเห็นตามจริงวากายใจเป็นทุกข์เล่า?

คนที่คุณรักและรักคุณอย่างที่สุด คือบุคคลน่าปรารถนาสูงสุดเมื่อเทียบกับบุคคลอื่นๆในโลก แต่ขณะเดียวกันก็คือกับดักที่ทำให้คุณเดินไม่หลุดด้วยเช่นกัน!

ถ้ามองอย่างรู้จักแค่การมีชีวิตเดียว คนรักคือคนที่น่ารักที่สุด แต่ถ้ามองอย่างคนกำลังศึกษาว่าชีวิตคือส่วนหนึ่งในปฏิกิริยาลูกโซ่แห่งทุกข์ คนรักคือกับดักที่เกาะยากที่สุด!

เมื่อพบรักแท้ คุณจะรู้สึกว่าการรักเป็นสิ่งน่าผจญ คือความปลอดภัยไร้กังวล และไม่ชวนให้คิดแสวงหาความสุขอื่นที่เหนือกว่า ความหลงนึกว่ารักแท้คือที่สุดแห่งสุขนั่นแหละ สัญญาณบอกว่าคุณติดกับเข้าแล้วอย่างจัง

ที่แท้แล้ว แม้แต่คนรักเองก็อาจพลิกผันเป็นทุกข์ หรือกระทั่งเป็นภัยต่อคุณได้ทุกเมื่อ ด้วยความที่ต่างฝ่ายต่างก็เชื่อกิเลสที่ซัดดันให้จับเหยื่อล่อเฉพาะหน้ามากกว่าอย่างอื่น อยากลองรสใหม่ก็ไม่มีชู้ โกรธซึ่งก็ตึงต่งทุบตีกัน ไม่มีรักแท้ของใครดลใจให้คู่รักมีสติและรู้จักอยู่เสมอ อย่างไรก็ตามก็ต้องผล่อทำตามอำนาจกิเลสส่วนยั้งคำ

ถ้าคุณเคยหลงทำบุญใหญ่กับเขาหรือเธอ แม้ทะเลาะเบาะแว้งถึงขั้นอยากฆ่ากัน สุดท้ายบุญเก่าก็บันดาลให้รู้สึกวาทังกันไม่ลงอยู่ดี อย่างนี้พอจะทำให้คุณรู้สึกถึงความ เป็นกับดักได้ชัดขึ้นไหม?

แล้วการทำบุญร่วมกันก็ไม่ได้จำกัดว่าต้องทำกับคนเดียวนะครับ เจอกันคุณก็ ทำด้วยหมदनันแหละ จะมากหรือน้อยเท่านั้น ซึ่งมันก็เป็นไปได้ที่จะอธิฐานมั่ว ขอ สองเราจงติดต่อกันไปจนชั่วฟ้าดินดับ เกิดเท่าไรเจอเท่านั้น ถ้าชาติไหนเจอคู่สัญญา เก่าเข้ามาทวงพร้อมกัน คุณก็ต้องเป็นทุกข์ล่อว่าจะทำตามสัญญาที่ให้ไว้กับใครดี ชา ดินนั้นๆจะกลายเป็นสนาม ‘แข่งบุญเก่า’ กันโดยไม่มีผู้เข้าแข่งขันรายใดรู้ตัว

ถ้าสักชาติหนึ่งคุณเคยเป็นชายวาสนาน้อย หาผู้หญิงมาชอบไม่ได้ แล้วเกิดเลื่อมใส ในการทำบุญ ตลอดชีวิตทำบุญด้วยเจตนาขอมีสาวเยอะๆไปทุกชาติ ผลของบุญจะ ทำให้เกิดใหม่เตะตาเตะใจสาว ต่อให้ไม่หล่อ ก็มีกลิ่นกายในแบบยั่วสาวให้เกิดอารมณ์ ได้ หรือมีเสน่ห์ลึกลับอันยากจะอธิบาย เอาเป็นว่าดึงดูดสาวได้มากมายเหมือนขุนแผน ซึ่งก็ไม่ใช่แต่ดินะครับ เพราะต่อให้เปื้อนหายากมหากาสีสน อยากหยุดเพื่อจริงใจ กับใครสักคน ใจคุณก็จะไม่ยอมลง ด้วยความตั้งใจและต้องการลิ้มรสหวานของสาว หน้าใหม่ร่าไป ซึ่งถ้าดวงไม่ดี รักจะเป็นนักดาบฟันตะไม่เลือกหนานานเข้า ก็อาจเจอ ฟันกลับด้วยดาบของจริงเข้าให้สักวัน

เซ็กซ์เป็นเรื่องขอขาดบาดตายในชีวิตคู่ ถ้าไม่ถึงใจก็ทำให้คนส่วนใหญ่หน่ายแหนง บางครั้งเหตุของความไม่ถึงใจอาจเกิดจากความไม่ตรงตากับรูปพรรณสัณฐานของคู่ขา แต่บางครั้งก็เกิดจากการที่เคยเป็นญาติกันในชาติใกล้ ทำไปทำมารู้สึกไม่ดี เหมือนมีความสัมพันธ์ผิดๆอยู่กับพี่น้องตัวเอง หรือหนักกว่านั้นคือเหมือนพ่อแม่ลูก ต่อให้เอา ไปให้จิตแพทย์วินิจฉัยอย่างไร ก็ไม่มีวันเจอตันต่อของความผิดปกติทางจิต เพราะ จิตแพทย์เองก็ระลึกชาติไม่ได้เหมือนกัน

ถ้าคุณของคุณพลาดไปทำบาปอะไรเข้า แม้คุณอยู่ดีๆ ก็ต้องพลอยได้รับผลกระทบไปด้วยอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ เช่น ไปโกงแชร์ชาวบ้านไว้ เวลาชาวบ้านแห่มาที่บ้าน เขาก็ต้องชี้หน้าด่าคุณด้วย หาวาฬัวเมียกันอย่างไรก็ต้องรู้เห็นเป็นใจวันยังค่ำ จะมาปฏิเสธเป็นคนอื่นคนไกลไม่ได้

คุณไม่มีทางรู้ได้เลยนะครับ ว่าคนรักของคุณเคยก่อเรื่องไว้ที่ไหนบ้าง และจะก่อเรื่องเข้าให้อีกเมื่อไร ลากให้คุณต้องพลอยฟ้าพลอยฝนรับผลกระทบเพียงใด ตอนยังไม่โดนก็อาจบอกว่าไม่กลัว ในเมื่อรักจริงเสียอย่าง แต่พอโดนขึ้นมาถ้าหนักหนาสาหัสก็ร้องโอดเป็นวัวถูกเชือกกันทุกราย

การเกิดเป็นมนุษย์นั้น ไม่ได้หมายถึงความมีอิสระที่จะเลือกคู่โดยไม่มีสายตาอื่นคอยดูอยู่ เวลาคุณคิด คุณจะคิดว่าตัวเองสุดสำหรับตั้งใจรักกับคนรักเพียงใด แต่เวลาพอแม่ของคนที่มอง พวกเขามองว่าคุณสามารถดูแลลูกของพวกเขาได้แค่ไหน หากไม่พอใจ คุณก็อาจจอต หรือไม่ก็ต้องพาหนีให้เป็นที่รู้สึกผิด รู้สึกบาปหมกกันต่อไป

แล้วตอนเลือก คุณจะเลือกด้วยเหตุผลอันใดก็ตาม ใช่ว่าพอแต่งแล้วเหตุผลอันนั้นจะอยู่ช่วยเป็นเสาเข็มค้ำเรือนหอให้มันคงคู่ฟ้าดินเสมอไป สมมุติว่าคุณเลือกผู้หญิงคนหนึ่งเพราะเธอเป็นนางงามจักรวาล คุณก็อาจได้พบสังกรรมหลังแต่งงาน ว่าผู้หญิงบางคนพอท้องโย้ขึ้นมาจะหน้าแก่ลงทันที และไม่กลับสาวขึ้นมาใหม่อีกเลย ถ้าบังเอิญผู้หญิงที่ว่ามาลงแจ๊คพ็อตเจอกับคุณ คุณจะได้แต่บ่นไปจนชั่วชีวิตว่าที่บางคนทำไม่ลูกสองแล้วยังแต่งตั้งโน้โลรากับสาวแรกรุ่น นี่แหละ! คุณไม่มีทางรู้ล่วงหน้าว่าจะเจอแบบไหน

หากโชคดียู่กันยี่ดถึงขั้นถือไม้เท้ายอดทองกระบองยอดเพชร ภาวะคู่จะไม่ใช่แค่ ‘ภาวะอะไรอย่างหนึ่ง’ แต่เป็น ‘ชีวิต’ อีกแบบที่อาศัยคนสองคนเป็นส่วนประกอบ ซึ่งจุดสุดท้ายเมื่อมัจจุราชมาริบเอาคนๆ หนึ่งออกไป ก็เท่ากับ ‘ชีวิต’ แบบนั้นหายไปด้วย เมื่อชีวิตแบบนั้นไม่มีอีกแล้ว คุณจะรู้สึกเหมือนตัวเองตายตาม คล้ายหมดเรี่ยวแรง หมดกำลังจะอยู่ต่อ ที่ยังเห็นอยู่เป็นแค่ซากของอีกชีวิตที่รอเวลาตรอมใจเพื่อวางวายตาม

ในอีกทางหนึ่ง แม้สะสมความรักมาหลายสิบปี แต่ก่อนตายถ้าพลาดพลั้งไปมีความน้อยเนื้อต่ำใจ แล้วทวีขึ้นเป็นความอาฆาตแค้นก่อนจิตดับ อย่างนี้ก็ขวยเลยครับ เพราะจิตก่อนดับมีความหนักแน่นมาก สามารถเป็นหัวขบวนรถจักรดูดลากไปสู่ภูมิตำห์หรือภูมิสูงก็ได้ หากหัวจักรนั้นสร้างขึ้นด้วยโทสะ ก็ย่อมเข้าสู่อบายภูมิอันมีความเร่าร้อนสอดคล้องกัน และเมื่อเข้าสู่อบายภูมิด้วยเหตุคือคนรัก ก็ย่อมกลายเป็นปมความรู้สึกร้ายๆต่อกัน ผึงแน่นไปอีกไม่รู้กี่ภพกี่ชาติ อย่างนี้เหมือนอุตุสำหรับเล่นหมาก รุกตีมาทุกตา แต่ต้นพลาดทำเสียที่แค่ตาเดียวตอนใกล้จบเกม จากชนะเสียก็กลายเป็นแพ้แบบตะลึงโลกไปได้

ยิ่งกว่าความไม่รู้เกี่ยวกับคนรัก ยังมีใครต่อใครในชีวิตที่คุณจำไม่ได้ด้วยซ้ำว่าเป็นจำนวนเท่าไร พวกเขารอหิบบิ้นรื่องน่าแปลกใจให้คุณไม่เว้นแต่ละวัน แต่ละคนเต็มไปด้วยเรื่องที่คุณไม่เข้าใจ ไม่รู้เห็น เช่นเดียวกับความลึกลับของแผ่นดินแผ่นฟ้า ดวงดาว และจักรวาล จนกระทั่งถึงยอดสุดของความน่าประหลาดใจ นั่นคือ...

ความมีตัวคุณ!

ธรรมชาติโกหกหลอกลวงให้คุณเชื่อว่าทุกอย่างเริ่มต้นขึ้นจากพ่อแม่ โดยบีบให้มนุษย์เห็นได้แค่นั้น ก็คนๆเกิดมาก็ด้วยวิธีออกจากท้องพ่อท้องแม่เท่านั้น ไม่เห็นจะมีกระบวนการอื่นใดก่อนหน้านี้เลย

ความจริงกระบวนการปฏิสนธิมีอะไรมากกว่าสิ่งที่ตาเห็น และลึกลับเกินกว่าวิทยาการล้ำยุคอันใดจะตรวจสอบ คุณไม่ได้เป็นแค่ผลผลิตของพ่อแม่ แต่ยังเป็นทายาทกรรมที่ตัวตนเก่าสร้างเอาไว้ด้วย บุญจะสร้างวิญญูณระดับสูงพอจะหยั่งลงในครมรรดา และนั่นก็เป็นจังหวะที่วิทยาศาสตร์รู้กันว่าสุจิตสมกับไข่สุดได้ แต่สิ่งที่วิทยาศาสตร์ไม่รู้ก็คือหากปราศจากวิญญูณหยั่งลงมา ก็ไม่มีทางที่สุจิตจะผสมกับไข่ได้ตัวอ่อนขึ้นมามีเลย แม้จะพยายามใช้เทคนิคมหัศจรรย์ปานไหนก็ตาม

และที่สุดของความไม่รู้ คือ **ความมีตัวคุณเช่นนี้** นำพอใจหรือนำหนายแห่งกันแน่!

ข้อสุดท้ายอันเป็นที่สุดนี้ ถ้ามีหลักเกณฑ์ชัดเจนเสียหน่อยก็คงทราบครับ แต่ถ้าวัดเอาตามความพอใจ ตามอารมณ์ และตามความไม่รู้เรื่องเงื่อนไขของการเวียนว่ายตายเกิด คนส่วนใหญ่จะบอกว่าชีวิตเป็นของน่าพอใจ นั่นก็เพราะภพมนุษย์เป็นสุคติภูมิ มีความน่าพอใจอยู่มาก แต่หากได้รู้ว่าพวกเรามีสิทธิ์ร่วงหล่นลงไปเป็นสัตว์เดรัจฉานด้วยความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ ความน่าพอใจของการเวียนว่ายตายเกิดจะลดระดับลงอย่างฮวบฮาบทันที!

สรุปคือการไม่รู้ว่าคุณรักเป็นกับดักให้ติดอยู่ในวังวนเกิดตาย เป็นเหยื่อล่อให้แหวกว่ายอยู่ในทะเลทุกข์ เลือกไม่ได้ และไม่ยอมรับรู้อะไรมาไปกว่าจะอยู่กับคนรักให้ได้ นั่นแหละที่ทำให้คุณได้ชื่อว่า ‘อยู่กับความไม่รู้มากกว่าอยู่กับคนรัก’

ผลข้างเคียงของบุญเก่าอันใหญ่โต
คือการมีความรักพร้อม
จะทำบาปใหม่ได้หนักยิ่ง

มาเห็นกันให้ถึงกันกันตั้งแต่รากเหง้าเลยดีกว่า ความเหงาทำให้คุณอยากมีคนรัก การอยากเป็นที่สนใจของคนรักทำให้คุณอยากมีเสน่ห์ ความอยากมีเสน่ห์บีบให้คุณต้องทำบุญ เพราะแลไปมีแต่บุญเท่านั้น ที่เป็นแหล่งกำเนิดสูงสุดของเสน่ห์ทุกชนิด

ถ้าตลอดชีวิตของคุณได้บริจาคทานอย่างสม่ำเสมอ แถมเป็นทานที่ประกอบด้วย ความเลื่อมใสในการให้ พลังบุญจะบันดาลให้เกิดใหม่มีผิวพรรณงามเลิศ สวยหล่อสมกับเพศ กับทั้งมีความมั่งคั่งสมบูรณ์พูนสุขเป็นบารมีติดตัว

แล้วดูตามจริงเถอะครับ คนที่หล่อ สวย รวย เก่ง ครบสูตรนั้น คุณเห็นใครติมา แต่เกิดบ้าง? ส่วนใหญ่จะหลงตัว และอาศัยคุณสมบัติล้ำเลิศที่ตนมีเพื่อการหลอกใช้คนอื่น หลงนึกว่าตนเป็นเทวดาเหนือมนุษย์ หรือไม่ก็ถ่างทางสู่อำนาจด้วยวิถีทางการทำเงินผิดๆกันเกือบทั้งสิ้น

ถ้าจะเพิ่มเสน่ห์อย่างขายให้มาก ก็ต้องมีความเป็นผู้นำมาๆ พอเหลือหรือเพลิน หน่อยก็พลิกจากผู้นำเป็นเผด็จการบ้าอำนาจ หรือกระทั่งตัดสินใจไปเป็นทาสได้ เลย

เห็นไหมว่าพลิกจากบุญนิดเดียว มันกลายเป็นบาปได้ง่ายๆเลย เสน่ห์และเสน่ห์ด จึงอยู่ใกล้ตัวคุณนิดเดียว **คุณไม่มีทางคิดได้อย่างเดียว ธรรมชาติของกิเลสมันไม่เอื้อ และนั่นก็เป็นเหตุผลว่าทำไมทุกคนจึงต้องมีวันขึ้นวันลง มีดวงขึ้นดวงตก สลับกัน ตลอดศก**

ที่กล่าวมาเป็นแค่ภาพคร่าวของผลข้างเคียงแห่งบุญอันทำคนเดียวรับคนเดียวนะ ครับ เดี่ยวจะฉายภาพคร่าวให้เห็นอีก ว่าผลข้างเคียงแห่งบุญอันเกิดจากการร่วมกัน ทำเป็นอย่างไร

คุณทำบุญร่วมกับใคร กิริยาที่ทำร่วมกันจะเป็นตัวกำหนดความสัมพันธ์ให้กันไป ตามนั้น เช่น ถ้าช่วยกันคนละไม้คนละมือ เห็นพ้องต้องกัน ไม่มีความขัดกัน ก็จะเป็น เหตุให้ปรองดอง ฟังเหตุฟังผลของอีกฝ่าย กับทั้งมีความคิดไปในทางเดียวกัน ร่วม แรงร่วมใจทำอะไรก็สำเร็จเสมอ

แต่ในทางกลับกัน หากคุณมีโอกาสร่วมบุญกับใครบ่อยๆ แล้วตัดสินใจทำบุญกันไป ทะเลาะกันไป นึกว่าไม่เป็นไร ไม่มีผล แต่ที่ไหนได้ครับ ผลบุญอาจทำให้พวกคุณได้ อยู่ร่วมกันในบ้านใหญ่โต ทว่าจะเป็นบ้านที่ร้อนด้วยเสียงแห่งความขัดแย้ง หรือพวก คุณอาจอยากทำธุรกิจร่วมกัน แล้วก็ขัดแย้งขัดขากันเองจนบริษัทไปไม่รอด

ยิ่งบุญหนักเท่าไร อิทธิพลก็ยิ่งใหญ่เท่านั้น ทั้งทางบวกและทางลบ **แค่ทำบุญ อย่างไม่ระวัง ไม่สำรวมต่อสถานที่ ไม่เคารพสมณะ ไม่สามัคคีกับเพื่อนร่วมบุญ ล้วนแล้วแต่ให้ผลร้ายอย่างคาดไม่ถึงทั้งสิ้น**

แต่ด้วยความไม่รู้ คุณจะนึกอยู่แต่ว่าไปทำบุญคือได้บุญ และได้เหมือนเดิมเพิ่ม ทุกครั้ง มันไม่ใช่เลยครับ ต้องดูใจคุณเป็นครั้งๆไปด้วย หากใจเป็นบาปขณะทำบุญ บางทีจะให้ผลร้ายเสียยิ่งกว่าตอนทำบาปตามปกติเสียอีก

แล้วทุกชาติที่เป็นมนุษย์อันครั้งรู้ครึ่งหลงนี่นะครับ ส่วนใหญ่ถ้าเชื่อจะเชื่อเรื่องบุญ แต่ไม่เชื่อเรื่องบาป ฉากหน้าบางคนดูธรรมะซึมโหม่มาก แต่เบื้องหลังเต็มไปด้วยความเน่าในอย่างน่าตะลึงอึ้ง เพราะพวกนี้ผูกใจอยู่แต่ว่าฉันทำดี ฉันทำบุญใหญ่ อยากรู้ก็ต้องขึ้นสวรรค์ ไม่รู้เลยว่าบาปที่ก่อมีน้ำหนักขนาดไหนแล้ว

ถ้าบาปเสมอกันกับบุญ ก็กลับมาอยู่ในโลกมนุษย์แบบครึ่งหนึ่งทุกซั่มหนัก อีกครึ่งหนึ่งสุขมาก แต่ถ้าบาปมีกำลังเกินบุญก็จบเลย เหมือนตุ้มถ่วงที่จุดบอลลู่นไม่ให้ขึ้นฟ้า แถมจะถลาลงเหวเอา

สรุปคือการทำบุญนั้นได้ผลเป็นความสุขความเจริญแน่ แต่ไม่เป็นหลักประกันเลยว่าคุณจะปลอดภัยไร้กังวลตลอดไป กลับจะยิ่งเสี่ยงกับการมีโอกาสทำบาปหนัก ในเมื่อถึงเวลาได้รับผลบุญนั้น คุณหลงลืมไปหมดแล้วว่าได้อะไรอย่างนี้มาอย่างไร รู้แต่ว่ามีดี ก็ใช้ความมีดีนั้นทำเรื่องร้ายๆสนองตัณหาซะ

การเดินทางไปเรื่อยๆ คือการเสี่ยงไปเรื่อยๆ

การเดินทางชั่ววินรันดร์...

ฟังชวนฝันและก่อให้เกิดจินตนาการใช่ไหมครับ? โดยเฉพาะสำหรับคู่รักที่กำลังอยู่ในอารมณ์หวาน คำว่า ‘การเดินทางชั่ววินรันดร์’ คงทำให้นึกถึงเส้นทางสายยาว สู่หมู่ดาวไร้ที่สิ้นสุด

แต่ขอโทษที แบบนั้นมันแค่จินตนาการระหว่างเป็นมนุษย์เท่านั้น ในความเป็นจริง การเดินทางเป็นอนันตกาลคือฝันร้ายชนิดต้องตื่นไม่หยุดต่างหาก!

ภพมนุษย์เป็นเพียงสถานีให้ลง ‘เก็บเสบียง’ คุณจะมีสิทธิ์เป็นมนุษย์ได้อีกกี่ต่อเมื่อเก็บเสบียงได้มากพอ มิฉะนั้นการเดินทางสู่หมู่ดาวในจินตนาการ จะแปรเป็นการเดินทางไปสู่ไฟนรก หรือไม่ก็กองซากกองเยี่ยวของสัตว์เดรัจฉาน หรือไม่ก็ความลุ่มๆ ดอนๆ ของเปรต อันเป็นของจริงไปในทันที!

เมื่อคุณเห็นหมูหมากาไ้กับตา ก็ขอให้ทราบเถิดว่านั่นแหละเป็นส่วนหนึ่งของการเดินทางท่องเที่ยวเกิดตาย พวกมันเก็บเสบียงบุญไว้ไม่พอ พอแต่เสบียงบาป เลยต้องตกต่ำไปเป็นต่างๆ ความรักความโรแมนติคแบบมนุษย์นั้นะฉิบหาย อย่างพวกหมาแมวนี้ ถึงฤดูมันก็ผสมพันธุ์กันให้เสร็จๆ ไม่มีหรอกลงไปดินเนอร์กลางแสงเทียน ไม่มีหรอกลิ้งพิธิหมั้นหรือลังการ ไม่มีหรอกลิ้งพิธิแต่งห้องล่อมด้วยเพื่อนฝูงน่าประทับใจ

และแม้แต่ความเป็นมนุษย์ก็ไม่ใช้การรับปากว่าคุณจะมีความสุข แล้วก็ไม่ได้ประกันว่าคุณจะพบกับความรักแสนหวานเสมอไป **คุณจะมีความสุขกับการเป็นมนุษย์ก็ต่อเมื่อเสบียงที่เตรียมไว้นั้น มีคุณภาพสูงพอด้วย!**

ที่เกิดมาตาโหล พุงโร ก้นปอด มาแต่เด็ก วันๆเจอแต่สงครามกลางเมืองหรือสมรภูมิกลางบ้าน โตขึ้นถูกเกณฑ์ไปกดขี่ใช้แรงงานเยี่ยงทาส ไม่มีโอกาสลิ้มตาอ้าปากหรือหนีพ้นไปจากชีวิตเยี่ยงนั้นตลอดไป นั่นแหละครับ ตัวอย่างของการมีบุญพอจะเป็นมนุษย์ แต่คุณภาพของบุญไม่มากพอจะช่วยให้เห็นชีวิตเป็นสุขไปได้

เมื่ออัตรภาพต่างๆคือการเดินทางแต่ละก้าว พวกเราก็เดินทางมาไม่รู้กี่ล้านก้าว พระพุทธเจ้าตรัสว่าให้รวบรวมน้ำตาที่เคยหลั่งมาในระหว่างการเดินทางเกิดตายไม่รู้จบนี้ ยังมากกว่าน้ำในมหาสมุทรเสียอีก!

บนโลกนี้คุณเห็นมนุษย์นับพันนับหมื่นล้านเหมือนล้านโลกจะแยะ แท้จริงเป็นเพียงสิ่งมีชีวิตแค่สปีชีส์หนึ่ง ยังไม่ได้นับหมู่สัตว์เดรัจฉานอีกหลายล้านสปีชีส์นะครับ แถมมีอัตรภาพอื่นที่เราไม่อาจมองเห็นด้วยตาเปล่าอีกตั้งเท่าไร พิศดารพันลึกเกินบรรยายทั้งหลายนี้ ก็จำแนกโดยกรรมชาวกรรมดำของแต่ละเผ่าพันธุ์ทั้งสิ้น

กรรมพิสดารได้แค่ไหน ผสมตีผสมร้ายได้เท่าไร อัตรภาพก็พิสดารผสมตีผสมร้ายได้เท่านั้น!

การเดินทางเวียนว่ายตายเกิดอันหาต้นหาปลายไม่ได้นี้ เราเรียกว่า ‘สังสารวัฏ’ เริ่มเค้าเงื่อนจากความไม่รู้ว่กายใจเป็นเหยื่อล่อให้หลงยึด แล้วก่อบุญก่อบาปขึ้นจากความหลงยึดนั้น โดยมีความทะยานอยากเป็นแรงขับเคลื่อนให้ทำบุญใหญ่บ้าง ก่อ

บาปหนักบ้าง จึงเป็นสุขบ้าง ต้องประสบทุกข์บ้าง ตามอัตภาพที่เสกขึ้นด้วยอำนาจบุญบาปนั่นเอง

กรรมเก่ามีหน้าที่วางแผนไว้หมดว่าชาติถัดมาคุณจะต้องเผชิญกับสิ่งใดบ้าง วิทยาศาสตร์ระดับ DNA เริ่มเห็นมากขึ้นเรื่อยๆว่าพวกเราถูกกำหนดไว้ล่วงหน้าแล้วว่าเกิดมามีรูปร่างหน้าตาอย่างไร มีแนวโน้มจะเกิดอุบัติเหตุถี่บ่อยแค่ไหน และกระทั่งมีสิทธิ์ตายดีหรือตายร้ายด้วยโรคมะเร็งหรือโรคชราเมื่ออายุเท่าไร

กรรมใหม่ก็คือการโต้ตอบกับผลของกรรมเก่า คุณตัดสินใจทำอะไรไปแต่ละอย่าง ล้วนแล้วแต่เป็นตัวกำหนดเส้นทางใหม่ในอนาคตทั้งสิ้น

พระพุทธเจ้าตรัสว่าการเดินทางไปเรื่อยๆนั้น ที่จะเลี้ยวหลบรณภูมิใช้วิธีเสีย เพราะอย่างไรรู้ก็ต้องพลาดท่า ต้องหลงทำบาปด้วยความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ ไม่ระแคะระคายเลยว่ามีสิ่งใดเป็นผลตอบแทนของบาปนั้น

กรรมนั่นเองคือพร กรรมนั่นเองคือคำสาป

กรรม...

ทำเอง รับเอง

ไม่รู้เอง เสียเอง

สรุปแล้ว จนกว่าจะรู้วิธีหยุดเดินทาง คุณต้องเวียนวนอยู่กับหนทางแห่งพรและคำสาปจากตนเองเรื่อยไป บนความกว้างไกลแห่งความไม่แน่นอนอนสารพัด!

(อ่านต่อบัณฑิต)

ดังตฤณ

สารบัญ ←

ดวงเมืองมีผลต่อดวงของเราบ้างไหม

โดย Aims Astro

ถาม - ดวงเมืองมีผลอะไรกับดวงของคนในประเทศบ้างหรือไม่ครับ

ดวงเมืองย่อมมีผลต่อบุคคลที่อาศัยในดินแดนนั้นๆ ค่ะ การที่เราได้มาเกิดในประเทศไทยนี้ ก็ย่อมหมายถึงเราได้ทำกรรมที่สมควรแก่เหตุของการเกิดบนผืนแผ่นดินไทย รวมถึงการได้รับอิทธิพลจากดวงเมืองเช่นกันค่ะ ดวงเมืองของเราเกิดขึ้นเมื่อวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๓๒๕ เวลา ๐๖.๕๔ นาฬิกา ในรัชสมัยของพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช รัชกาลที่ ๑ มาถึงวันนี้ก็เกือบ ๒๓๐ ปีแล้วค่ะ

เมื่อได้ตรวจดูดวงเมืองแล้ว ก็รู้สึกว่าบุคลิกภาพของดวงช่างคล้ายคลึงกับนิสัยของคนไทยส่วนใหญ่เสียจริงค่ะ ยกตัวอย่างง่ายๆ เช่น ลักษณะดวงเมืองสถิตราศีเมษ มีดาวอาทิตย์เป็นอูจน์กุมลัคน์ ดาวอาทิตย์เป็นเจ้าเรือนภพบุตระ ซึ่งหมายถึงความสนุกสนาน ความบันเทิง ความรื่นเริง ซึ่งก็ตรงกับบุคลิกของคนไทยที่มีมาแต่ดั้งเดิมที่เป็นคนมีอัธยาศัยไมตรีจิต ชอบเสียงเพลง รักความบันเทิง สนุกสนาน ยิ้มแย้มแจ่มใส อย่างที่เรียกว่า “สยามเมืองยิ้ม” เลยค่ะ: D

ส่วนปัญหาที่ประเทศของเรามักประสบบ่อยๆ และมีผลกระทบต่อคนทั้งชาติคือ ปัญหาเศรษฐกิจ ก็ถูกบอกไว้อยู่ในดวงเมืองเช่นกันค่ะ เพราะตูลัคน์และเจ้าเรือนมรณะคือดาวอังคารนั้น เป็นประในภพกุมพะ แปลว่าตัวเองไปเสื่อมนในเรือนการเงิน แต่สามารถเอาตัวรอดมาได้เรื่อยๆ เพราะเป็นทั้งประและราชาโชคในดวงเดียวกัน อ่านดาวทุกดวงประกอบกันแล้วได้ความว่า ประเทศไทยมักมีปัญหากการเงิน แต่พอเอาตัวรอดได้ ไม่ได้แย่มากนักเพราะมีคนช่วยเหลืออยู่ โดยเฉพาะการส่งสินค้าไปขาย และกำลังซื้อจากต่างประเทศที่เข้ามาใช้จ่ายในประเทศของเรา

เหตุที่เป็นเช่นนั้น เพราะดาวพฤษภที่ป็นเจ้าเรือนภพสุขะ (ที่พึ่ง) และวินาสน์ (ซึ่งเป็นเรือนที่ดาวศุกร์เจ้าเรือนการเงินของดวงเมืองไปลอยอยู่) มีความมั่นคง จึงทำให้สามารถเอาตัวรอดมาได้เรื่อยๆ แต่มาปีนี้ดาวพฤษภดีดินแบบอ่อนกำลัง แปรว่าต่างชาติที่เคยเป็นลูกค้า หรือเคยให้หีบยืมได้ เขาก็เดือดร้อนเหมือนกัน กำลังซื้อหดหาย เลยเป็นที่พึ่งของเราไม่มีใครจะได้ คนไทยจึงต้องพึ่งตัวเองค่ะ เรื่องราวความเป็นไปในดวงเมือง ส่งผลต่อบุคคลที่อาศัยอยู่ ดังตัวอย่างที่ได้ยกมานี้เองค่ะ

ช่วงปีที่ผ่านมาลูกค้าหลายรายถามเกี่ยวกับการซื้อสังหาริมทรัพย์ หรือไม่ก็รถยนต์ ในรายที่ตรวจดวงแล้วว่าน่าจะมีปัญหา ดิฉันก็ให้ชะลอๆ ไว้ก่อน ทักไว้ตั้งแต่ต้นปี ๒๕๕๑ เพราะดวงเมืองไม่ค่อยดี เกรงว่าลูกค้าจะไม่ได้รับผลตอบแทนจากการทำงานดีเท่าเดิม ถ้าเป็นหนี้จะลำบาก ถึงวันนี้ก็รู้สึกใจอยู่เหมือนกันที่เล่าเรื่องดวงเมืองให้ลูกค้าฟัง เพราะจะได้ไม่เป็นหนี้ในภาวะที่ฝืดเคือง

แต่มีสิ่งหนึ่งที่ดิฉันสังเกตได้ คือถึงแม้สถานการณ์จะไม่ค่อยดีเท่าไร แต่ว่าบางคนกลับไม่ได้รับผลกระทบ มีบางรายที่ดิฉันตรวจดวงให้ กลับดวงขึ้นสวนกระแส บางรายลาออกจากงาน แล้วก็ได้งานใหม่ที่รายได้ดีกว่าเดิม ทั้งๆ ที่เป็นช่วงหางานยาก บางรายการเงินผัดชักหน้าเกือบไม่ถึงหลัง แต่ก็มักจะมียาได้อื่นๆ มาช่วยได้ทันเวลาเสมอ ก็เลยไม่ลำบาก พวกเขาเหล่านี้เป็นคนทำทาน รักษาศีล และภาวนา จึงกล่าวได้ว่า กรรมปัจจุบันของแต่ละคนก็สำคัญมากๆ ดวงเมืองส่งผลต่อสภาพที่แวดล้อมอยู่ได้ แต่กรรมดีของแต่ละคนก็ช่วยอุ้มชูเอาไว้ ทำให้ไม่ลำบาก และไม่จำเป็นต้องเป็นไปตามดวงเมืองเสมอไปค่ะ

ภาพรวมๆ ของปี ๒๕๕๒ ตามที่ตรวจดู เห็นว่าเป็นปีที่เราทุกคนต้องช่วยกัน ตามที่กล่าวไปแล้วว่ากำลังซื้อของต่างประเทศลดลง เป็นช่วงเศรษฐกิจหดตัว ธุรกิจหลายประเภทจะได้รับผลกระทบมาก หลายๆ คนต้องตกงาน บางคนยังมีงานทำ แต่ต้องทำงานมาก ได้เงินน้อย สิ่งที่พึ่งทำ เช่น ใช้จ่ายอย่างมีเหตุผล มีการสำรองเงินไว้ใช้จ่ายให้เพียงพอที่จะไม่ลำบาก นอกจากนี้ยังควรหันมาสนับสนุนสินค้าไทยด้วยค่ะ ทานไหนที่พอจะมีกำลังไปเที่ยวต่างประเทศ ก็เปลี่ยนเป็นท่องเที่ยวไทย เงินทองจะได้หมุนเวียนอยู่ในประเทศ ตอนนี้ธุรกิจการโรงแรมและท่องเที่ยวก็ซบเซามาก หลายคนถูกเลิกจ้าง หลายคนถูกลดวันทำงาน

สำหรับท่านที่มีเพื่อนเป็นชาวต่างชาติ ท่านก็สามารถช่วยชาติได้ ด้วยการเชิญชวนให้เพื่อนๆ มาเยือนเมืองไทย จะได้มีผลในการช่วยกระตุ้นเศรษฐกิจของประเทศ เพราะทุกอย่างมันเกี่ยวข้องกันไปหมด เช่น ถ้านักท่องเที่ยวน้อย คนขับแท็กซี่มีรายได้ลดลงเพราะไม่มีชาวต่างชาติใช้บริการ เขาก็จะซื้ออาหารของแม่ค้าขายข้าวแกงน้อยลง เมื่อขายอาหารไม่ค่อยได้ ลูกของแม่ค้าก็คงได้เงินไปโรงเรียนน้อยกว่าเดิม ฯลฯ เรียกว่าได้รับผลกระทบกันโดยถ้วนหน้าค่ะ

เมื่อกล่าวถึงดวงเมืองที่มีผลต่อดวงของเราไปแล้ว ก็ขอเสนอในทางกลับกันว่า ดวงของเราก็มีผลต่อดวงเมืองด้วยค่ะ ดวงของแต่ละคนสร้างมาจากกรรมดีและกรรมชั่วที่ได้กระทำ ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่าพฤติกรรมต่างๆ ของเราชาวไทยมีผลอย่างยิ่งต่อชะตากรรมของบ้านเมือง

ยกตัวอย่างง่ายๆ ว่าถ้าหากเรามีแต่จิตใจโลภ ไม่คิดจะให้ หรือเราร้อนเพราะความเกลียดชัง อะไรใดๆ ก็ตาม เมื่อคนส่วนใหญ่ในชาติมีแต่อารมณ์อกุศล ยิ่งมีความดำมืดในใจมากเท่าไร ประเทศไทยก็จะมีสภาพใกล้เคียงกับอบายภูมิมากขึ้นเท่านั้น ในทางตรงกันข้าม ถ้าทุกคนร่วมกันทำใจให้เป็นบุญ มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ถ้อยทีถ้อยอาศัยซึ่งกันและกัน ทำทาน รักษาศีล เจริญสติปัญญา เพื่อสร้างความสว่างด้วยพลังบุญให้กับประเทศไทยของเรา สถานการณ์ต่างๆ จะดีขึ้นได้ด้วยใจดีๆ ของพวกเราค่ะ

ทุกคนสามารถช่วยแก้ไขดวงเมือง จากร้ายไปได้ด้วยกรรมดีของตนเอง กุศลและอกุศลที่เราทำลงไปในชีวิตประจำวัน ไม่ได้มีผลเฉพาะแต่ตนเองเท่านั้น แต่ยังหมายถึงชะตากรรมของประเทศไทยด้วย การทำความดีทั้งในระดับของท่าน ศีลและภาวนา จึงช่วยให้ผู้ที่ปฏิบัติเองพ้นทุกข์ และช่วยให้เมืองไทยร่มเย็นค่ะ

สารบัญ ←

อิติมตายแน่ – อย่ามัวตามหา “อิติม” เลย

โดย หมี่พู่

บทความนี้มีการเฉลยเนื้อหาที่อาจจะทำให้ผู้อ่านเสียรรถรสในการชมภาพยนตร์

<http://www.item-movie.com>

ตั้ง หรือ ฟ้าสะท้าน ส.สะพานปลา หากินด้วยการโชว์เสี่ยงตายกับจระเข้และ เป็นนักมวยโชว์จำอวดในพัทยา ด้วยรูปลักษณ์ที่แปลกตา และพฤติกรรมที่ชวนฉงน เช่น อยู่ๆ ก็เดินไปบอกเลิกกับสาวที่ไม่เคยรู้จักกันมาก่อน ทำให้เขาได้แต่ครองตัว เป็นโสดมาตลอด แต่ภายในจิตใจก็เป็นคนดี รักสัตว์ มีความฝัน และมีทัศนคติที่ดี ต่อฮีโร่ของเขา

ด้วยความสามารถเฉพาะตัว กล้าเสี่ยง และลีลาการชกที่เหนือชั้น (เฉพาะกับคู่ มวยล้มที่ซ้อมกันไว้) จึงทำให้เขามีรายได้ดีใช้ชีวิตสบายๆ ไปวันๆ ไม่เดือดร้อน

<http://www.nangdee.com>

จนกระทั่งคู่ซ้อมมวยโหดเล็กเป็นมวยล้มปาที่ หันมาชกจริงกับเขา ความพ่ายแพ้ ทำให้ความนิยมในตัวเขาตกลง ช້ราย่นักท่องเที่ยวจับได้ว่าเป็นแค่จำอวด รายได้ของเขาจึงหดหาย ตามจำนวนนักท่องเที่ยวที่ร่อยหรอ เขาใช้คนรอบข้างเป็นที่ระบายความเครียดที่ไม่มีเงิน และที่สำคัญคือยังไม่มีคนข้างกาย

<http://www.nangdee.com>

แม้กระนั้น มะขิ่น ก็เลี้ยงสาวน้อย เร่ร้อนขายยาต้ม ยาหม่อง ตามแหล่งท่องเที่ยว ก็ยังคอยวนเวียนอยู่ข้างๆ คอยช่วยเหลือ เป็นกำลังใจ แม้ว่า定会รำคาญทุกสิ่งทีเธอทำและไม่ไยดีเธอเลยก็ตาม

ในคืนที่ไว้แหวว่าจะมีนักท่องเที่ยวเดินเข้าร้าน อีเตมิ หรือที่ มะขิ่น เรียกด้วยสำเนียงกะเหรี่ยงว่า “อีติ่ม” นักท่องเที่ยวสาวชาวญี่ปุ่นเดินผ่านเข้ามาในบาร์ และสนใจจะชมมวยไทย ตั้งตกลุ่มรักอีเตมิอย่างแรงเมื่อแรกเห็น จึงวาดลีลาแม่ไม้มวยไทยหวังโชว์ให้สาวน้อยประทับใจ

ตั้งแต่นั้นทานอาหารร่วมกันกับอีเตมิในคืนนั้นเอง ในขณะที่กำลังคุยกันอย่างออกรสชาติ ตั้งก็สารภาพว่าเขาชอบอีเตมิ และในทันที ความกลัวก็เข้ามาแทรกจิตใจบันดาลให้เขาขอแยกทางกับเธอ แล้วเดินจากไป ปล่อยให้สาวน้อยนั่งงงกับพฤติกรรมประหลาด

ในใจลึกๆ ของตั้งนั้นกลัวความผิดหวัง กลัวการปฏิเสธ เมื่อเขาแอบชอบใครและคิดไปเองว่า คงจะไปกันไม่ได้ ก็ไปชิงบอกเลิกสาว ๆ เหล่านั้น ทั้งที่ยังไม่รู้จักกันเลย เป็นเพียงแค่การแสดงออกที่ชัดเจนของการเกลียดความทุกข์ที่เราทุกคนก็ปฏิเสธความทุกข์ไม่ต่างจากตั้ง

ไซมอน ฝรั่งผู้หลงรักประเทศไทยจนตั้งรกรากอยู่ที่พหยาได้ให้แง่คิดกับตั้ง ให้กล้าเผชิญกับความผิดหวัง เขาจึงตัดสินใจที่จะลองทำตามเสียงเรียกร้องของหัวใจ ไปตามหา “อีติ่ม” และสารภาพรักอีกครั้ง แทนความผิดหวัง อีเตมิก็ตอบรับรัก ความรักของทั้งคู่ไปได้ดี เพราะอีเตมิถูกใจ และเห็นว่าตั้งเป็นคนเก่งรอบด้าน ไม่ว่าจะสู้จระเข้ ชกมวยหรือทำอาหาร ตั้งจึงอยากพาอีเตมิไปพบกับผู้ที่เป็นสุดยอดกว่าเขานั้นคือ สะท้อนฟ้า นักมวยแท้ๆ ผู้เป็นฮีโร่ตลอดกาล แม้ชื่อฟ้าสะท้อน ที่ตั้งใช้ในวงการ ก็มาจากสะท้อนฟ้าเนี้เอง

ตั้งไม่คิดว่าการพาอิตะมิไปพบกับสะพานฟ้าจะเป็นการยกคนที่เขารักใส่พานให้กับนักมวยยอดดวงใจของตัวเอง เมื่ออิตะมิไปกับสะพานฟ้าที่เหนือกว่าตั้งทุกด้านโลกใบเล็ก ๆ ของตังก็พังทลายลง แม้แต่สุนัขจรจัดที่เอาให้อาหารเป็นประจำก็ยังไม่เหลียวแล

ขณะที่ตังสูญเสียนักรักไป มะชินกลับเป็นกำลังใจให้เขาไปตามอิตะมิคืนมา จนเป็นชนวนให้เขาต้องรับคำทำอย่างไม่เต็มใจจากสะพานฟ้า แชมป์มวยที่ยังไม่เคยแพ้ใครในพหุยา

เมื่อทุกคนในพหุยาต่างเห็นว่าตังตั้งคืนคนหาที่ตาย มีแต่คนรอดูเขาจะถูกบดขยี้ ยามที่มีแต่คนยืนอยู่ฝั่งตรงข้าม เขากลับได้คนที่เขาเคยแสดงพฤติกรรมไม่ดีเอาไว้ มาเป็นกำลังใจให้เขาขึ้นชก รวมทั้งไทม่อนที่มีส่วนช่วยเหลืออย่างมากในการสอนมวย ไร้รูปแบบให้ตั้งไว้เป็นอาวุธต่อกรกับสะพานฟ้า ตั้งจึงเกิดแรงฮึด แอบหวังว่าจะชนะสะพานฟ้าและได้อิตะมิคืนมา

แทนที่จะลงทุนลงแรงแย่งผู้หญิงกัน ถ้าคิดได้ว่า เรื่องของหัวใจ ไม่ใช่ขึ้นอยู่กับใครชนะใคร เขาก็คงไม่ต้องเสียเวลาไปชกกับสะท้านฟ้าให้เจ็บตัวเพื่อแลกกับหญิงที่ยอมไปกับชายอื่นที่ไม่ใช่เขา

<http://www.itemi-movie.com>

วันขึ้นชก ที่ซึ่งเป็นรองอย่างเห็นได้ชัดทั้งรูปร่างและฝีมือสามารถพลิกสถานการณ์มาได้ตอนสะท้านฟ้าได้ด้วยกำลังใจจากเพื่อน ๆ รวมทั้งการชกที่ไม่มีรูปแบบ แต่แล้วจู่ ๆ เขาก็กลับรู้สึกมีพลัง ประคองตัวไม่ได้หลังตีมน้ำระหว่างพักยก ทำให้เขากลับเป็นรองอีกครั้ง และถูกอัดสะบักสะบอม

ช่วงวิกฤตินี้เอง มะชินก็กลายเป็นไฟตายช่วยกู้สถานการณ์ตั้งให้กลับมาเอาชนะสะท้านฟ้าได้ในที่สุด เพราะมะชินรู้จุดอ่อนของสะท้านฟ้าโดยบังเอิญ แต่ตั้งก็ไต่มะชินไปโดยที่ไม่รู้เลยว่า สิ่งที่เขาทำไปนั้นอาจจะดูแปลกแต่ก็เป็นไปเพื่อให้เขาชนะสะท้านฟ้าได้

หลังจบเหตุการณ์นี้ ตั้งจึงได้รู้ความจริงว่า อีเตมิ เป็นผู้ที่ยักหลังและวางยาหวังให้เขาพ่ายสะท้านฟ้าอย่างหมดรูป เขาทบทวนสิ่งที่มะชินได้ทำให้ตนเองตลอดมาจึงพบว่า ตัวเองได้มองข้ามสิ่งที่มีค่าใกล้ตัว มัวแต่ไปวิ่งหาสิ่งที่ไกลเกินเอื้อม

ไม่ใช่เรื่องแปลกที่ตั้งเป็นเช่นนั้น เราทุกคนต่างก็วิ่งไขว่คว้าสิ่งที่คิดว่า ได้มาแล้วจะมีความสุข แม้ได้มาแล้วก็ต้องวิ่งหาสิ่งที่ดีกว่า มากกว่า แพงกว่า เพื่อมาตอบสนอง

กิเลสที่ไร้ขีดจำกัด ไม่ต่างจากวังโล่จับเงาของตนเองที่ยังไงก็ไม่มีวันคว้ามาครอบครอง
ไว้ได้จริง

เราต่างก็เพิกเฉยสิ่งที่อยู่ใกล้ตัวเรา นั่นคือกายและใจ อันจะเป็นหนทางไปสู่ความ
สุขที่แท้จริง หากหัดมองย้อนมาดูกาย ดูใจของตัวเองให้สม่ำเสมอ ให้รู้แจ้งความเป็น
จริง เราจะเห็นสาระแก่นสารแห่งความสุขอันแท้จริง ว่าไม่ใช่สิ่งที่ยอยู่นอกกรอบของ
กายใจนี้เลย

แทนที่จะไปตามล่าหา “อติม” สู้กลับมาดูสิ่งใกล้ตัว คือ “กาย และ ใจ” ตนเอง
ดีกว่า สำคัญกว่าอติมเป็นไหนๆ ...

สารบัญ ←

ก้าวตามบรมครู ตอนก้าวแรกของตัณนุ้ย (๒)

โดย เมริน

(ต่อจากฉบับที่ ๖๒ <http://dungtrin.com/mag/?62.fiction>)

อากาศในยามฟ้าสางของฤดูกาลอันเย็นยะเยือก
ทำให้หลายคนอยากซุกตัวหลบไอลภายใต้ผ้าห่มหนาอย่างมีความสุข
มากเกินไปที่จะยอมเปิดเปลือกตา

ตัณนุ้ยขยับตัวลุกขึ้นอย่างอืดอาดเต็มทน
เขาเปิดประตูลงไปสำรวจรอบๆ ก็เห็นที่มาของเสียงกรอแกรบ
ลูกไม้เล็กๆ กับกิ่งไม้ถูกลมพัดหักคาอยู่บนหลังคา
เมื่อคืนลมแรง คงจะพัดใบไม้ปลิวไหววูบวาบ
เขานึกขำตัวเองที่ตื่นตูมจนไม่รู้จะกลัวให้แน่เสียก่อน

เหลือบมองนาฬิกา ตายละเอียดเกือบหกโมงแล้ว ป่านนี้หลวงพ่อกำลังรอแยะ

ความหนาวจับหัวใจไม่ได้เป็นอุปสรรคอันใด
แก่ร่างที่กำลังเดินลัดเลาะอย่างกระฉับกระฉ่ง
ฝ่าดงไม้เขียวชอุ่มลงมาจากเทือกเขา สายลมแรงพัดกระโชกบาดเนื้อ
แต่จิตอันประภัสสรโอบอุ้มด้วยแสงแห่งธรรม
หาได้มีความประวิติกกังวลในสกลกายหยาบของตนไม่

ท่านยังคงทอดสายตาลงต่ำ ก้าวย่างโดยมีสติรู้ในทุกแรงกระทบของฝ่าเท้า
สู่ถนนสีแดงเส้นเล็กๆ ที่ขนาบข้างไปด้วยผืนนาเหลืองอร่ามด้วยรวงข้าว

ตัณนุ้ยมองภาพนั้นอย่างชื่นชม ท่านเป็นพระในอุดมคติที่เขาใฝ่ฝัน
หลังจากได้ฟังเทศน์เพียงครั้งเดียว
เขาก็ตัดสินใจตัดสินใจขึ้นดั้นมากราบท่านถึงที่วัดป่าแห่งนี้

เป็นครั้งแรกที่ตั๋ยนัยต้องเดินเท้าเปล่าบนถนน
เขารู้สึกจุกจิก

และแสบคันเมื่อต้องย่ำลงไปบนดินลูกรัง
แถมยังต้องคอยหลบกองขี้วัวขี้ควาย
เดินได้ไม่ถึงกิโล เขาก็เริ่มออกอาการปวดล้า
แต่เมื่อเห็นภาพของภิกษุผู้ชราภาพกลับก้าวอย่างว่องไวอยู่ตรงหน้า
ทำให้คนหนุ่มแน่นอย่างเขาเกิดแรงบันดาลใจ เดินตามต่อไป

หญิงชราผมมหอกโพลนุ่งผ้าถุงสีหม่น ใส่เสื้อกันหนาวสีเทาเก่าๆ
เดินออกมาจากเพิงไม้โยกเยก

หลวงพ่อมองแค้นด้วยความเมตตา ปีนี้ก็ ๗๕ หุตาก็ฝ่ามัว
แต่ยายก็ยังลุกขึ้นมาติดเตาหุงข้าวได้ตั้งแต่ตีสี่ตีห้า
ด้วยศรัทธาในพระศาสนาเป็นแรงพยุ่งใหญ่แทนที่ร่างกายอันอ่อนล้า

วันนี้เป็นข้าวเหนียวกับไข่เจียว..มีรอยไหม้นิดๆ

“สาธุๆ” เสียงยายพิมพ์ายกขันใส่ข้าวขึ้นอธิษฐาน
“ขอให้สัตว์...ทั้งหลาย...มีพามสุข พามเจริญ...”

ตั๋มนัยมองไข่เจียวหน้าตากระด้างของยายอย่างงงเง้ง
ด้วยเขาไม่คิดว่ามันจะกินได้
แถมยายคนนี้ก็แปลกทำบุญทั้งที่
แทนที่จะขอให้ตัวเองมีความสุข หรือไม่ก็รวยๆ กับเขาเสียที
กลับไปอธิษฐานให้กับใครไม่รู้จักจะไปดีอะไร

“สาธุ โยม”

ยายยิ้มกว้างอย่างปิติ เห็นแต่เหงื่อบนกับเหงื่อกลาง
เนื่องจากฟันของแกมาขอลาออกจากงานไปนานแล้ว

“จิตที่ใหญ่ด้วยเมตตาปรารถนาให้สรรพสัตว์ทั้งมวลพ้นทุกข์มากกว่าห่วงใยในตน

เป็นจิตที่เปิดกว้างพร้อมรับกระแสสุขได้อย่างไร้ขอบเขต
เป็นผู้ประเสริฐสุดในหมู่มวลมนุษย์”

กระแสเสียงอธิบายของหลวงพ่อดังแว่วมาไกลๆ
ก่อเกิดปัญญาให้เห็นพลิกกลับ
ในด้านที่ด้อย نمیเคยมองมาก่อน
ทำให้เขาบังเกิดปิติตาม
อนุโมทนาไปกับคุณยายด้วย
พร้อมกับกระตุ้นตัวเองให้รับสวาท
เพราะมัวแต่ใจลอยจนเดินตามท่านไม่ทัน

“บ้านที่สองค่อยเข้าทำหน่อย” เขาคิด

เป็นเรือนไม้สองชั้น ด้านล่างเปิดเป็นเพิงขายของ
เริ่มมีความหวัง เอามือกุมท้องด้วยความหิว
เขาเพิ่งเริ่มถือศีล ๘ อดข้าวมื้อเย็นเป็นครั้งแรกเมื่อวาน
เขานี้กระเพาะก็เลยประท้วงก่อนเวลา

“วันนี้วันเกิดอิฉันค่า ขอพรพิเศษๆ ของหลวงพ่อนะเจ้าคะ”
พูดพลางก็ตักข้าวสวยใส่บาตร พร้อมกับถุ้งแกงไก่หอมฉุย

หลวงพ่อมองหญิงร่างอ้วนกลมตาหยีที่กำลังคุกเข่าพนมมืออยู่ข้างหน้า
เจ้าหัวเป็นเจ้าของร้านขายของชำร้านใหญ่ที่เพิ่งย้ายจากในตัวจังหวัด
มาแต่งงานกับครูในหมู่บ้านได้สองสามวัน

“ขอให้ผลบุญในวันเกิดปีนี้ของโยม
จงเป็นพละปัจจัยให้ถึงซึ่งความไม่เกิดอีกในภพภาคหน้า”

เจ้าหัวอ้าปากค้างเพราะคิดว่าหลวงพ่จะให้พรให้แกรวยๆ ยิ่งขึ้นกว่าเดิม

“โยมเป็นผู้เคยทำทานมาดี ชาตินี้ก็มีทรัพย์มาก
แต่อริยทรัพย์ คือ ศรัทธา ศีล หิริ โอตตัปปะ สุตะ จาคะ ปัญญา

เป็นทรัพย์ภายในที่ไม่มีใครแย่งชิงได้
มีค่าสูงกว่าบรรดาทรัพย์ทั้งปวงที่โยมมี จึงควรแสวงหาสร้างสม
การเกิดบ่อยๆ เป็นทุกข์ ผู้ปรารถนาพ้นทุกข์พึงสร้างเหตุแห่งความไม่เกิดเถิด”

พรพิเศษของหลวงพ่อกิ่งเจ็ดหัวไม่เคยได้ยินจากพระรูปใดมาก่อน
ทำให้หล่อนรู้สึกศรัทธา ก้มลงกราบแทบเท้า
ปรารถนาอยากถวายปัจจัยท่านเป็นการส่วนตัว
หลังจากดิ่งแบงค์ในกระเปาะเสื้อออกมาทำท่าจะส่งให้ท่าน ก็ได้ยินหลวงพ่อกิ่งพูดว่า
“ อาตมาไม่สะสมสิ่งใด ถ้าปรารถนาทำบุญก็ถวายวัด ฝากกับผ้าขาวเถิด...”

(โปรดอ่านตอนจบฉบับหน้า...)

สารบัญ ←

รัก พ.ศ. ๑๐๐

โดย วิลาสินี

(เริ่มลงตั้งแต่ฉบับที่ ๔๖ <http://dungtrin.com/mag/?46.fiction>)

บทที่สอง

ขึ้นสิบสี่ค่ำ เดือนสิบเอ็ด วิหารบุพพาราม

เวลานั้นมหาวิทยาลัยดุสิตและผู้คนชอบเขา ด้วยว่าผู้คนที่เคยมาทำบุญพากันไปตามหาสังฆาล์ค่ากันเสียหมด จันทราวดีถูกกักบริเวณอยู่แต่ในเขตพระราชฐานโดยที่ภาวิณีไม่อาจช่วยอะไรได้นอกจากปลอมพระทัยให้อดทนรองคเณศวร์ แม่เจ้าหญิงจะโอดครวญว่าอยากให้พาหนี ด้วยกลัวว่าถ้าเจ้าชายไม่เสด็จมาสู่ขอ พระองค์ก็จะต้องกลายเป็นมเหสีของใครก็ตามที่นำสังฆาล์มาถวายเสียก่อนวันอภิเษก แต่คราวนี้ภาวิณีปฏิเสธอย่างแข็งขันแล้วรีบหลีกก่อนจะใจอ่อนอีกครั้ง

เมื่อปลีกวิเวกออกมานั่งพักอยู่ใต้ต้นไม้ใหญ่ สายตาก็หันไปพบกับชายชราร่างเล็กนามว่า **วิทูระ** ผู้เป็นหัวหน้าองค์กรที่เดินยืมร่ำมาพร้อมกับนกพิราบคู่ใจ ในมือมีแผ่นหนังหนึ่งแผ่น จำเพาะเจาะจงมายื่นให้ถึงมือของหญิงสาว

“ข่าวถึงเจ้า” ภาวิณีรับมาด้วยอาการงุนงง

“จากองค์หญิงหรือเจ้าคะ”

“หาไม่ได้ ชะรอยว่าจะมาจากแคว้นมคธ”

วิทูระหันไปพยักพยอกกับนกน้อยบนบ่า ภาวิณีจึงเบิกตาก้าง

“เจ้านกตัวนั้นหรือหรือ เหตุใดเพิ่งจะได้บินกลับมา”

“ไม่เป็นไร อย่างน้อยคนที่คุมตัวไว้ก็เลี้ยงดูมันอย่างดี เวลานี้กลับมาพร้อมจดหมาย
ในมือเจ้า คงมีเรื่องสำคัญไม่น้อยอยู่หรอก”

ภาวิณียกมือขึ้นประนมไหว้

“ขอบคุณมากจ้ะ ฉันไม่รู้จะตอบแทนน้ำใจท่านอย่างไรดี”

วิภูเทรับไหว้อย่างชื่นชม นิกนิยมหึงสาวตรงหน้าอย่างชายชราที่เอ็นดูลูก
หลาน

“ที่จริงต้องขอบใจเจ้าต่างหาก ลำพังองค์กรภักซ์ที่ตามเจ้าหญิงไป คงจัดการเรื่อง
ต่างๆไม่ได้ดีอย่างนี้”

วิภูเทกล่าวปิดท้ายก่อนอำลา พร้อมกำชับว่าหากมีอันใดให้ช่วยก็ขอให้ไหว้วาน
ได้ทุกเมื่อ ภาวิณีเดินไปส่งหัวหน้าองค์กรภักซ์ก่อนกลับมายืนฟังต้นไม้ใหญ่เพื่อเปิดแผ่น
หนังออกอ่าน เห็นข้อความแล้วตื่นตัวใจ เนื้อความในจดหมายนั้นยืดยาวกว่าคราวที่
เธอส่งไปหาเขาหลายเท่าตัว

ก่อนถึงวิหารเวฬุวัน

ธรรมสวัสดีขอรับ

กระผมเขียนจดหมายฉบับนี้ขณะที่ยังรอนแรมอยู่ในขบวนเพื่อเดินทางกลับ
ราชคฤห์ แต่อยากให้น้องหญิงได้ทราบข่าวนี้ก่อนใคร ก่อนอื่นคงต้องขอเล่าความ
เป็นไปในการสังคายนาตามที่สัญญาไว้โดยลำดับก่อนนะขอรับ

ยามแรกทีไปถึงเวสาลี ขบวนของนครราชคฤห์ที่นำพระสงฆ์ฝ่ายคัตถ์ค้ำกถา
วัตถุที่ภิกษุชาววัชชีตั้งถูก กีดกันไม่ให้เข้าไปในมหาวันวิหาร ด้วยว่าพระภิกษุชาว
วัชชีพากันเข้าหาฝ่ายบ้านเมือง ทูลเสด็จพระเจ้ากาฬโคทไปเป็นองค์อุปถัมภ์
ได้สำเร็จ และตั้งปรารภไว้ที่ด่านตรวจคนของนครเวสาลีมิให้คณะสงฆ์ที่อยู่ฝ่าย
วินยวาที^๑ได้เข้าไปกระทำการสังคายนาตามที่นัดหมายกันไว้

เล่ากันว่าในเวลาต่อมาตราตรีหนึ่งพระเจ้ากาฬโคกบรรทมเกิดสุบินนิมิตว่า นาย
นิริยบาล^๒ จับ เอาพระองค์ลงไปที่หอในหม้อเหล็กน้ำทองแดงจนสะดุ้งตื่น มีความ
หวาดกลัวภัยเป็นกำลัง ในวันนั้นบังเอิญพระเจ้านั่งนางของพระองค์หนึ่ง ซึ่งบวช
เป็นภิกษุณีและได้บรรลอรหัตต์ ชื่อนันทาเถรี ทราบข่าวความแตกร้างของสงฆ์ จึง
เสด็จเข้ามาห้ามปรามพระเชษฐาให้หลงเชื่อพวกวัชชีบุตร พระเจ้ากาฬโคกจึง
กลับพระหฤทัย รับสั่งให้มีการประชุมสงฆ์ทั้ง ๒ ฝ่าย ณ มหาวันวิหาร ให้สงฆ์
ทั้ง ๒ ฝ่ายแถลงเหตุผลกันในที่ประชุมซึ่งเสด็จฟังอยู่ด้วย ทรงพิจารณาแล้วโปรด
เหตุผลสงฆ์ฝ่ายวินัยวาที จึงรับอุปถัมภ์ในการทำหุตยสังคายนา เพื่อชำระมลทินใน
พระศาสนา สถานที่ทำหุตยสังคายนาที่เลือกเอาที่วาลุการามวิหาร ณ เมืองเวสาลี
นั่นเอง

พอพวกกระผมเข้าเมืองได้ก็โล่งใจกันขึ้นมามากขอรับ เจ้าชายเทวินทร์วรมันต์
ได้รับการทูลเชิญไปประทับในราชวังของเวสาลีและมา เยือนที่วาลุการามวิหารเป็น
ครั้งแรก เพื่อช่วยเหลือเกื้อกูลในการอุปถัมภ์คำจูนการสังคายนาให้ผ่านไปได้ด้วยดี
น้องหญิงภาวิณีคงจะพอคาดเดาได้ว่า เจ้าชายจะต้องใช้สมาธิมากเพียงใดเพื่อมิให้
จิตใจล่องลอยไปหาหญิงสาวชาวบ้าน ที่ช่วยเหลือพระองค์ไว้ในกลางป่า แต่เมื่อ
เสร็จสิ้นการสังคายนาที่ทรงปลงพระทัยได้ขอรับ ว่าควรจะไปรับการสถาปนา
และเข้าพิธีอภิเษก มิรู้ว่สาวชาวบ้านคนนั้นเวลานี้อยู่หนใด จะได้ไปร่วมงานใน
วันนั้นหรือไม่หนอ แต่กระผมพอจะเดาได้ขอรับ ว่าเธอจะต้องมาแน่ๆ แต่จะด้วย
สถานะใดไม่อาจรู้ได้

เข้าเรื่องการสังคายนากันต่อดีกว่าขอรับ...

ที่ประชุมได้ยกพระสัพพกามีมหาเถระศิษย์ของพระอานนท์เถระเจ้า ซึ่งมี
พรรษาอายุกาล ๑๒๐ ปี สูงกว่าภิกษุทุกรูป ณ ที่นั้นเป็นประธาน และมีพระ
มหาเถระชั้นผู้ใหญ่ที่สำคัญคือ พระเรวตะ พระสาฬหะ พระสาณสัมภุต พระยศ
พระอุชโธภิตะ ทั้ง ๕ รูปนี้ก็เป็นศิษย์ของพระอานนท์เถระเจ้าด้วยกัน พระ
วาสกคามิ พระสุมนะเป็นศิษย์ของพระอนุรุธเถระเจ้า ที่ประชุมมีการคัดเลือก
พระอรหันตสาวกเข้าร่วมประชุมอยู่ ๗๐๐ รูปเพื่อทำการสังคายนาโดยพร้อมเพรียง
กัน

เวลาผ่านมา ๘ เดือนนับแต่วันแรกที่พระเจ้ากาฬโคททรงอนุญาตให้มีการ
ชุมนุมที่เวลูการามวิหาร การสังคายนาพระไตรปิฎกจึงแล้วเสร็จ ผลการสังคายนา
ถือเอาคติตามแบบแผนตามมติของพระอรหันตเจ้าครั้งปฐมสังคายนา และพยายาม
ที่จะรักษาจารีตเก่าตามที่ได้ตกลงกันไว้แต่คราวที่มีการสังคายนาในครั้งแรก โดย
ไม่ยอมให้มีการเปลี่ยนแปลงใดๆเลย การสังคายนาครั้งนี้จึงเป็นการชักซ้อมความ
เข้าใจกันให้หนักแน่นในการดำรง รักษาพระธรรมวินัย โดยปราศจากข้อเปลี่ยนแปลง
ลงใดๆในหมู่สงฆ์หมู่หนึ่ง

ทั้งนี้ กระผมยังไม่มั่นใจนักว่าเหตุการณ์จะสงบเรียบร้อยเสียทีเดียว เนื่องจาก
ยังมีภิกษุชาววัชชีบุตรกลุ่มหนึ่งที่ไม่ได้รับการคัดเลือกให้เข้าร่วมการสังคายนา ใน
ช่วงระยะเวลาแปดเดือนนั้น กระผมได้เข้ามาว่าภิกษุกลุ่มนี้ได้เที่ยวชักชวนคณะ
ภิกษุต่างๆ ที่มีความคิดเห็นในทางลดหย่อนสิกขาบท และที่มีความเห็นประสงค์จะ
ดัดแปลงแก้ไขพระธรรมเข้าเป็นพวกด้วยจำนวนหมื่น เหมือนดังว่าจะเตรียมการทำ
อะไรสักอย่าง

ประการใดก็ตาม กระผมก็ยังเชื่อว่า พระสังฆธรรมจะยังคงไม่เสื่อมสลาย หาก
ยังมีพุทธบริษัทที่คอยเกื้อกูลกันด้วยใจที่มุ่งหวังจะทำนุบำรุงพระ พุทธศาสนาให้
สืบทอดยืนยาวไปตราบนานชั่วลูกชั่วหลาน ขอน้องหญิงภาวิณีโปรดวางใจ

หวังว่าคงสบายดีนะขอรับ กระผมจะตามเสด็จพระโอรสไปรับเจ้าหญิงแห่ง
สวตถิไปเข้าพิธีอภิเษกในเดือนหน้า หวังว่าคงจะมีบุญได้พบน้องหญิงที่นั่นอีกครั้ง

อ้อ เกือบลืมแนะนำขอรับ ครั้งหน้าหากจะส่งจดหมายมา ใช้ภาษาโกศลก็ได้นะ
ขอรับ ที่แรกกระผมอ่านลายมือที่เป็นภาษาสิงหลแล้วเดาไม่ถูกว่าน้องหญิงมาจาก
แคว้นไหน รู้ได้อีกทีก็เมื่อสังเกตดูลักษณะของเจ้านกพิราบที่มีลวดลายและสีขนเป็น
ลักษณะเฉพาะของนกพิราบที่เลี้ยงในนครสวตถิถึงเดาได้ ส่วนน้องวดีแท้จริงเป็น
เจ้าหญิงและน้องภาวิณีเป็นเหลนสาวของวิสาขามิคารมาตา กระผมเดาเอาทั้งสิ้น
หากมีวาสนาจะมาขอคำเฉลยจากปากของน้องหญิงเองนะขอรับ

บุญรักษา
ศรีราม.

ความปีติยินดีเกิดขึ้นระลอกแล้วระลอกเล่าอยู่ภายในใจ ภาวินีอ่านทวนซ้ำเนื้อความในจดหมายอีกหลายรอบ ผลอดทอดจินตนาการไปถึงเหตุการณ์ภายในวิหารเวสุการามว่าคงจะคลาคล่ำไปด้วยพุทธบริษัทอยู่เป็นจำนวนมาก ศรีรามอาจจะนั่งอยู่ตรงไหนสักตำแหน่งของพระวิหารแล้วจดจำเรื่องราวต่างๆมา บันทึกไว้ในเวลาที่ว่างเว้นจากการะ

...น้องหญิงภาวินีคงจะพอคาดเดาได้ว่า เจ้าชายต้องใช้สมาธิมากเพียงใดเพื่อไม่ให้จิตใจล่องลอยไปหาหญิงสาวชาวบ้านป่าที่ช่วยเหลือพระองค์ไว้ในกลางป่า...

แล้วสมาธิของคนเขียนเองเล่า มิได้บรรยายบอก หญิงสาวหรือตามองแผ่นหนังต่างหน้าผู้เขียน นึกอยากให้เจ้าตัวมาปรากฏกายเสียในเวลานี้

“จะดีหรือขอรับ”

เสียงที่คะนึ่งหามากระซิบอยู่ข้างหู ภาวินียืนนิ่งไม่กล้ากระดิกตัว ด้วยเกรงว่าหากขยับนิดเดียวจะล้มพับไปซบกับไหล่เจ้าของเสียงนี้อีก

๑. คณะสงฆ์ที่อยู่ฝ่ายวินัยวาที คือ กลุ่มพระภิกษุที่คัดค้านการกระทำของภิกษุชาวเมืองเวสาลีและต้องการให้รักษา ศีลตามพระธรรมวินัยเดิมให้เคร่งครัด

๒. นิรยบาล ผู้คุมมรณ, ผู้ลงโทษสัตว์นรก

(...อ่านตอนต่อไปในฉบับหน้า)

สารบัญ ←

ร่วมส่งบทความ

นิตยสารเล่มนี้จะเป็นนิตยสารคุณภาพได้ ก็ด้วยเนื้อหาดี ๆ ภายในฉบับที่จัดสรรลงอย่างต่อเนื่องนะคะ

หากคุณผู้อ่านท่านใด มีความสามารถในการเขียน มีศรัทธา และความเข้าใจในคำสอนของพุทธศาสนา ไม่ว่าจะในระดับเบื้องต้น เบื้องกลาง หรือเบื้องปลาย และมีใจรักที่อยากจะสื่อสารถ่ายทอดสิ่งนั้นให้กับผู้อื่นได้ทราบ และได้ประโยชน์จากสิ่งเหล่านั้น เช่นเดียวกับที่เราอาจเคยได้รับจากผู้อื่นมาแล้ว ก็ขอเชิญทุกท่านส่งบทความมาร่วมเป็นส่วนหนึ่งของ ธรรมะใกล้ตัว ด้วยกันนะคะ

คุณอาจไม่จำเป็นต้องเป็นนักเขียนฝีมือเลิศ แต่หากมีใจที่คิดอยากจะถ่ายทอด มีสิ่งที่คิดว่าอยากแบ่งปันความรู้ความเข้าใจนั้นให้กับคนอื่น ๆ ก็ลองเขียนส่งเข้ามาได้เลยค่ะ

๑. คอลัมน์ที่เปิดรับบทความ

คอลัมน์: ธรรมะจากคนสู้กิเลส

เนื้อหา: เปิดโอกาสให้คุณ ๆ ได้เล่าประสบการณ์จริงของตนเอง ว่าผ่านอะไรมาบ้าง มีอะไรเป็นข้อคิดที่เป็นประโยชน์บ้าง อะไรทำให้คนธรรมดาคนหนึ่ง กลายเป็นคนดีขึ้นมา และทำให้คนมีกิเลสเยอะกลายเป็นคนกิเลสบางลงได้ มีแต่คนที่เปลี่ยนแปลงตัวเองแล้วเท่านั้น จึงจะเขียน ธรรมะใกล้ตัว ได้สำเร็จ

คอลัมน์: นิยาย/เรื่องสั้นอิงธรรมะ

เนื้อหา: เปิดโอกาสกว้างสำหรับคนที่ชอบคิดชอบเขียน โดยเฉพาะอดีตนักฝัน ที่เพิ่งผันตัวมาอยู่ในโลกธรรมะ เพื่อสร้างสรรค์เรื่องราวให้คนได้ข้อคิดข้อธรรม ผ่านความสนุกของรูปแบบนิยายหรือเรื่องสั้นได้อย่างเพลิดเพลิน

คอลัมน์: คำคมชวนคิด

เนื้อหา: รวบรวมข้อคิด หรือคำคมของบุคคลต่าง ๆ ที่เคยได้ยินมาแล้วสะดุดใจ มาบอกต่อ ยิ่งถ้าใครสามารถสร้างสรรค์วรรคทองได้เองยิ่งดี เพราะจะ

ได้ฝึกริเริ่มวลีสะดุดใจ ซึ่งเป็นแม่บทของกรรมที่ทำให้มีความคิดสร้างสรรค์ได้อย่างสุดยอด เนื่องจากแง่คิดดี ๆ จะช่วยให้คนอ่านคิดดี หรือได้คิดเพื่อเปลี่ยนแปลงชีวิต วิชาที่ย้อนกลับมาสนองตอบแทนคุณ ก็คือการพูดโอเคเดียวเหมือนน้ำพุไม่รู้จักรู้สิ้น กับทั้งเป็นที่ยอมรับในวงกว้างด้วย

กติกา: หากเป็นการคัดมาจากที่อื่น หรือแปลมาจากภาษาอังกฤษ กรุณาระบุแหล่งที่มา หรือชื่อของบุคคลผู้เป็นเจ้าของคำคมด้วยนะคะ

คอลัมน์: สัพเพเหระธรรม

เนื้อหา: เรื่องราว เรื่องเล่า อาจมาจากฉากหนึ่งในชีวิตของคุณ ที่มีเกร็ดข้อคิดทางธรรม หรือข้อคิดดี ๆ อันเป็นประโยชน์ อาจเป็นเรื่องเล่าสั้น ๆ ในรูปแบบที่เสมือนอ่านเล่น ๆ แต่อ่านจบแล้ว ผู้อ่านได้เกร็ดธรรมหรือข้อคิดดี ๆ ติดกลับไปด้วย

คอลัมน์: กวีธรรมะ

เนื้อหา: พื้นที่ที่เปิดกว้างสำหรับกวีธรรมะทั้งหลาย โดยไม่จำกัดรูปแบบและความยาวของบทกวี หรือหากจะคัดเอาบทกวีที่น่าประทับใจ ให้แง่คิดอะไรในเชิงบวก ก็สามารถนำมาลงได้เช่นกัน แต่ถ้าให้ติดกลั่นกรองออกมาด้วยตนเองได้ ก็ยิ่งดีค่ะ

กติกา: หากเป็นการคัดมาจากที่อื่น ต้องระบุที่มาที่ไปอย่างชัดเจนด้วยนะคะ

คอลัมน์: เทียววัด

เนื้อหา: รับหมดไม่ว่าจะเป็นวัดสวยหรือสถานที่ปฏิบัติธรรม ข้อมูลข่าวสารจากทั่วประเทศนั้น ไม่มีวันที่ใครคนเดียวจะรู้ได้หมด ถ้าช่วยเป็นหูเป็นตาให้แก่กัน ก็คงจะมีประโยชน์อย่างมหาศาล

กติกา: นอกจากข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ บรรยายภาพ ปฏิปทา ฯลฯ ของวัดแล้ว ต้องขอรบกวนส่งภาพสวย ๆ มาประกอบบทความ อีกทั้งไม่พาดหมหรือแทรกธรรมะด้านการปฏิบัติที่ขัดแย้งกับแนวทางของนิตยสารนะคะ

คอลัมน์: ธรรมะปฏิบัติ

เนื้อหา: ร่วมบอกเล่าประสบการณ์จริง ประสบการณ์ตรงจากการปฏิบัติธรรม เพื่อเป็นทั้งธรรมทาน และ

เป็นทั้งกำลังใจ สำหรับผู้ที่กำลังร่วมเดินทางอยู่บน
เส้นอริยมรรคเส้นเดียวกันนี้

คอลัมน์: ของฝากจากหมอ

เนื้อหา: นำเสนอข่าวสารในวงการแพทย์ หรือ
สารน่ารู้อันเป็นประโยชน์เกี่ยวกับสุขภาพ ที่คน
ทั่วไปสนใจ หรือนำไปใช้ได้ เพื่อเป็นวิทยาทานให้กับ
ผู้อ่าน จากมุมมองต่าง ๆ ที่แพทย์แต่ละแขนงมีความรู้
ความเชี่ยวชาญต่าง ๆ กัน

กติกา:

- ▶ หากเป็นบทความที่แนะนำให้มีการทดลองกิน
ยา หรือแนะนำให้ผู้อ่านปฏิบัติตามด้วย ขอ
จำกัดเฉพาะผู้เขียน ที่เป็นผู้เรียนหรือทำงาน
ในสาขาวิชาชีพที่เกี่ยวข้องเท่านั้น เพื่อป้องกันการ
นำเสนอข้อมูลที่คลาดเคลื่อน และอาจส่งผล
ต่อผู้อ่านได้ค่ะ
- ▶ หากนำเสนอประเด็นที่ยังเป็นที่ถกเถียงอยู่ใน
วงการแพทย์ ขอให้มีการอ้างอิงด้วย เช่น มา
จากงานวิจัยชิ้นไหน หรือหากเป็นเพียงความเห็น
ส่วนตัวของหมอ ก็กรุณาระบุให้ชัดเจนด้วยค่ะ

๒. อ่านสัณนิษฐาน ก่อนคิดเขียน

เนื่องจากในแต่ละสัปดาห์ มีงานเขียนส่งเข้ามาเป็น
จำนวนมากชิ้นขึ้นเรื่อย ๆ ดังนั้น เพื่อเป็นการช่วยลด
เวลา และลดภาระให้กับอาสาสมัคร ในการเข้ามา
ช่วยกันคัดเลือก และพิสูจน์อักษรของบทความ
ต้องขอรบกวนผู้ส่งบทความ เรียบเรียงงานเขียนตาม
แนวทางดังนี้ด้วยนะคะ

๒.๑ ตรวจทานก่อนถูกผิดให้เรียบร้อย

ก่อนส่งบทความ รบกวนผู้เขียนทุกท่านช่วยตรวจทาน
ให้แน่ใจก่อนนะคะว่า ไม่มีจุดไหนพิมพ์ตกหล่น พิมพ์
เกิน พิมพ์ผิดพลาด หรือเขียนตัวสะกดไม่ถูกต้อง ผ่าน
สายตาของผู้เขียนแล้ว

หากไม่แน่ใจตัวสะกดของคำไหน สามารถตรวจสอบ
ได้จากที่นี่เลยคะ

เว็บเครือข่ายพจนานุกรม ราชบัณฑิตยสถาน

<http://rirs3.royin.go.th/ridictionary/lookup.html>

๒.๒ จัดรูปแบบตามหลักงานเขียนภาษาไทย
เพื่อให้ทุกบทความมีลักษณะของการจัดพิมพ์ที่
สอดคล้องกัน ขอให้การจัดรูปแบบในลักษณะดังนี้
นะคะ

- ▶ **เครื่องหมายคำถาม (?) และเครื่องหมาย
ตกใจ (!)**
เขียนติดตัวหนังสือด้านหน้า และวรรคด้านหลัง
เช่น “อ้าว! เธอไม่ได้ไปกับเขาหรือหหรือ? ฉัน
นึกว่าเธอไปด้วยเสียอีก”
- ▶ **การตัดคำเมื่อขึ้นบรรทัดใหม่**
สำหรับคนที่นิยมเขียนแบบเคาะ [Enter] เพื่อ
ตัดขึ้นบรรทัดใหม่ แทนการรบกวนคำอัตโนมัติของ
โปรแกรมคอมพิวเตอร์ อยากให้ช่วยดูการตัด
คำด้วยนะคะว่าตัดได้อย่างเหมาะสม คืออ่าน
ได้สโลน ไม่สะดุด ไม่แยกคำ หรือไม่ขึ้นบรรทัด
ใหม่ผ่ากลางวลีที่ควรอ่านต่อเนื่องกัน โดยไม่
จำเป็น เช่น

“ฉันไม่ขอให้เธอทำแบบนั้น ก็เลยบอกเธอไปว่าลกรรม
ข้อถามนั้นหนักไม่ใช่เล่น”

“ฉันไม่ขอให้เธอทำแบบนั้น ก็เลยบอกเธอไปว่า
ลกรรมข้อถามนั้นหนักไม่ใช่เล่น” (อ่านง่ายกว่าค่ะ)
หรือดูหลักเกณฑ์อื่น ๆ ได้จากที่นี่เพิ่มเติมด้วยก็ได้ค่ะ

ราชบัณฑิตยสถาน > หลักเกณฑ์ต่าง ๆ

<http://www.royin.go.th/th/profile/index.php>

๒.๓ ความถูกต้องของฉันทลักษณ์สำหรับชิ้น งานร้อยกรอง

สำหรับท่านที่แต่งร้อยกรองเข้ามาร่วมในคอลัมน์
กวีกรรม ขอให้ตรวจทานให้แน่ใจสัณนิษฐานนะคะว่า
บทกลอนนั้น ถูกต้องตามฉันทลักษณ์แล้วหรือยัง จะ
ได้ช่วยกันใส่ใจและเผยแพร่แต่ในสิ่งที่ถูกต้องให้ผู้อื่น
กันคะ

คุณผู้อ่านสามารถตรวจสอบ หรือหาความรู้เพิ่มเติม
เกี่ยวกับฉันทลักษณ์ของกวีไทยได้จากที่นี่ด้วยนะคะ

ร้อยกรองของไทย

(โคลง ฉันท์ กาพย์ กลอน ร่าย)

<http://thaiarc.tu.ac.th/poetry/index.html>

๒.๔ ความยาวของบทความ และการจัดย่อหน้า
ปกติแล้วเราไม่จำกัดความยาวของชิ้นงานในทุกคอลัมน์ค่ะ แต่ก็อยากให้ผู้เขียนใช้ดุลยพินิจด้วยค่ะว่าความยาวประมาณใดน่าจะเหมาะสม โดยลองดูจากบทความที่ลงในเล่ม และลองเทียบเคียงความรู้สึกในฐานะผู้อ่านดูนะคะ

สำหรับเรื่องสั้น หรือนวนิยาย ที่อาจมีความยาวมากกว่าบทความอื่น ๆ และมีการเปลี่ยนฉากอยู่บ้าง อย่าลืมเบรกสายตาผู้อ่าน โดยการขึ้นย่อหน้าใหม่เมื่อถึงจุดหนึ่ง ๆ ของเรื่องที่เหมาะสมด้วยนะคะ เพราะการเขียนเป็นพริด เห็นแต่ตัวหนังสือติด ๆ กันลงมายาว ๆ จะลดทอนความน่าอ่านของบทความไปอย่างน่าเสียดายค่ะ

หากบทความใด อ่านยาก ๆ หรือมีจุดบกพร่องที่ต้องแก้ไขเยอะมาก ๆ ทางทีมงานอาจจะต้องขออนุญาตเก็บไว้เป็นอันดับหลัง ๆ ก่อนนะคะ

๓. ส่งบทความได้ที่ไหน อย่างไร

๓.๑ กระดานส่งบทความ

เมื่อเขียน อ่านทาน และตรวจทาน บทความพร้อมส่งเรียบร้อยแล้ว งานเขียนทุกชิ้น สามารถโพสต์ส่งได้ที่กระดาน “ส่งบทความ” ได้เลยนะคะ ที่:

<http://dungtrin.com/forum/viewforum.php?f=2>

โดยหัวข้อกระทู้ ขอให้ใช้ฟอร์แมตลักษณะนี้นะคะ

(ชื่อคอลัมน์) ชื่อเรื่อง โดย ชื่อผู้แต่ง

เช่น

(สัพเพพระธรรม) เทพธิดาโรงงาน โดย คนไกลวัด

(ธรรมะปฏิบัติ) เส้นทางปฏิบัติ 1 โดย sotima

(ของฝากจากหมอ) เครียดได้...แต่อย่านาน โดย หมออดิ

เพื่อช่วยให้ทีมงานสามารถจัดหมวดหมู่ของชิ้นงาน

ได้เร็วขึ้นค่ะ

๓.๒ แนบไฟล์ Word มาด้วยทุกครั้ง

หากแปะเนื้อความลงในกระทู้เลย ฟอร์แมตต่าง ๆ เช่น ตัวหนา ตัวบาง ตัวเอียง จะหายไปค่ะ เพื่อความสะดวก รบกวนทุกท่านแนบไฟล์ Word ที่พิมพ์ไว้มาด้วยนะคะ (ในหน้าโพสต์ จะมีปุ่ม Browse ให้เลือก Attach File ได้เลยนะคะ)

ใครมีรูปประกอบ ก็ Attach มาด้วยวิธีเดียวกันนี้นะคะ

และหากไฟล์มีขนาดใหญ่ ทำเป็น zip เสียก่อน ก็จะช่วยประหยัดพื้นที่ได้ไม่น้อยค่ะ

๔. ส่งแล้วจะได้อะไรไหม

ปกติแล้ว เวทีแห่งนี้เป็เวทีที่เปิดกว้าง หากบทความนั้น ให้อะไรสาระที่เป็นไปเพื่อเกื้อกูลกันในทางสว่าง และเป็นแนวทางที่ตรงตามแนวทางคำสอนของพระพุทธเจ้า หรือเป็นประโยชน์ต่อผู้อ่านจากผู้จริงในด้านที่เชี่ยวชาญ ก็จะได้รับรางวัลแน่นอนค่ะ

ทั้งนี้ รวมถึงความยากง่ายในการอ่านพิจารณาบทความ การแก้ไขจุดบกพร่องต่าง ๆ ในงานพิสูจน์อักษร หากเป็นไปอย่างคล่องตัว ก็จะช่วยให้พิจารณาชิ้นงานได้ง่ายขึ้นด้วยค่ะ

แต่หากบทความใด ยังไม่ได้รับคัดเลือกให้ลง ก็อย่าเพิ่งหมดกำลังใจนะคะ วันหนึ่ง คุณอาจรู้อะไรดี ๆ และเขียนอะไรดี ๆ ในมุมที่ใครยังไม่เห็นเหมือนคุณอีกก็ได้ค่ะ :)

และถ้าอยากเริ่มต้นการเป็นนักเขียนธรรมะที่ดี ก็ลองติดตามอ่านคอลัมน์ เขียนให้คนเป็นเทวดา ที่คุณ ‘ดังตฤณ’ มาช่วยเขียนเป็นนักเขียนประจำให้ทุกสัปดาห์ดูนะคะ

ขอบคุณทุกท่านในจิตอันมีธรรมเป็นทานของทุกท่านค่ะ

ธรรมะใกล้ตัว
dharma at hand

มาร่วมเป็นอีกหนึ่งกำลัง ที่ช่วยสร้างภาพใหม่ให้กับพระพุทธศาสนา
ด้วยการร่วมส่งบทความ ข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่ท้ายเล่ม หรือที่
<http://dungtrin.com/dharmaathand/>